Vlaams Parlement

vergadering **4**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 3 oktober 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING 5

VERONTSCHULDIGINGEN 5

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN 5

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 5

ACTUALITEITSDEBAT over de onderfinanciering van de internaten voor buitengewoon onderwijs en de opvangcentra in het Gemeenschapsonderwijs (GO!) 5
Moties 26

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het versturen van de oproepingsbrieven voor de lokale verkiezingen en het bijhouden van taalregisters door het gemeentebestuur van de faciliteitengemeente Kraainem 26

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de medewerking van de gemeenten aan de bouw van extra sociale woningen 28

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de massale vissterfte in de Schelde en het naleven van de intergewestelijke afspraken inzake watervervuiling 30

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de activering van bruggepensioneerden 32

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot een cultureel samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en de Franse Gemeenschap 35

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de oprichting van Pig Trading Companies met het oog op een meer stabiele prijsvorming in de varkenssector 38

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jean-Jacques De Gucht, Kris Van Dijck, Carl Decaluwe, Peter Gysbrechts en Jurgen Verstrepen, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck en de heer Paul Delva betreffende het opnemen van een duidelijk engagement door de Vlaamse Regering inzake het behoud van het cultureel erfgoed en het natuurerfgoed buiten Vlaanderen (wat de heer Carl Decaluwe betreft overgenomen door de heer Veli Yüksel op 2 juli 2012)
– 1262 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2
Bespreking 41

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Steve D'Hulster, Jan Roegiers en Dirk de Kort en de dames Karin Brouwers, Lies Jans, Tine Eerlingen en Griet Smaers betreffende de bevordering van intelligente snelheidsassistentie voor een hogere verkeersveiligheid
– 1616 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2
Bespreking 42

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 44

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jean-Jacques De Gucht, Kris Van Dijck, Carl Decaluwe, Peter Gysbrechts en Jurgen Verstrepen, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck en de heer Paul Delva betreffende het opnemen van een duidelijk engagement door de Vlaamse Regering inzake het behoud van het cultureel erfgoed en het natuurerfgoed buiten Vlaanderen (wat de heer Carl Decaluwe betreft overgenomen door de heer Veli Yüksel op 2 juli 2012)
– 1262 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 44

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Steve D'Hulster, Jan Roegiers en Dirk de Kort en de dames Karin Brouwers, Lies Jans, Tine Eerlingen en Griet Smaers betreffende de bevordering van intelligente snelheidsassistentie voor een hogere verkeersveiligheid
– 1616 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 45

MOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Wim Wienen, Chris Janssens, Wim Van Dijck en Joris Van Hauthem tot besluit van het op 3 oktober 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de onderfinanciering van de internaten voor buitengewoon onderwijs en de opvangcentra in het Gemeenschapsonderwijs (GO!)
– 1738 (2012-2013) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 45

MOTIE van de dames Elisabeth Meuleman, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels en Irina De Knop tot besluit van het op 3 oktober 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de onderfinanciering van de internaten voor buitengewoon onderwijs en de opvangcentra in het Gemeenschapsonderwijs (GO!)
– 1739 (2012-2013) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 45

MOTIE van de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Helga Stevens, Else De Wachter en Danielle Godderis-T'Jonck, de heer Jos De Meyer en mevrouw Katrien Schryvers tot besluit van het op 3 oktober 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de onderfinanciering van de internaten voor buitengewoon onderwijs en de opvangcentra in het Gemeenschapsonderwijs (GO!)
– 1740 (2012-2013) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 46

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 46

BIJLAGEN
Aanwezigheden 48
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers 48

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Marnic De Meulemeester, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Ludo Sannen: ambtsverplichtingen;

Cindy Franssen, Bart Van Malderen, Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen;

Liesbeth Homans, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Erik Tack, Marleen Van den Eynde: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* Vl. Parl. 2012-13, nr. 60/2)

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.03 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.04 uur.*

■

ACTUALITEITSDEBAT over de onderfinanciering van de internaten voor buitengewoon onderwijs en de opvangcentra in het Gemeenschapsonderwijs (GO!)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de onderfinanciering van de internaten voor buitengewoon onderwijs en de opvangcentra in het Gemeenschaps-onderwijs (GO!).

Het debat is geopend.

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ministers, collega's, Vlaanderen laat de zwakste van de zwakste kinderen in de kou staan: kinderen met een mentale of fysieke handicap die in de week op internaat zitten en ook in het weekend niet naar huis kunnen omdat ze verwaarloosd of geplaatst zijn, omdat hun ouders de zorg over hen niet aankunnen of soms zelf in de gevangenis zitten. Die kinderen, minister-president, laat uw regering voor het vierde jaar op rij in de kou staan. Ik had gehoopt dat de minister-president hier ook aanwezig zou zijn. Ik richt me af en toe tot hem.

Minister-president, iets meer dan een week geleden sprak u hier aan dit spreekgestoelte glorierijk uw Septemberverklaring uit. "Vlaanderen staat er", zei u, "dankzij zijn 6,3 miljoen

inwoners. Moeders en vaders geven hun kinderen een schitterende jeugd. Vrijwilligers en verenigingen zorgen voor een warme samenleving." Volgens u is dat te danken aan uw beleid en aan het beleid van uw regering. "De Vlaamse Regering neemt maatregelen die onze toekomst verzekeren", zo zei u ons, "met aandacht voor de zwakkeren, zonder te raken aan de Vlaming die zorg nodig heeft, zonder te raken aan de toekomst van onze jeugd."

Hoe wrang en cynisch klinkt dit na wat er de voorbije dagen in de pers is verschenen over de schrijnende toestanden in de noodinternaten. Want welke toekomst hebben deze kinderen uit die centra? Weet u wat er gebeurt met die kinderen als ze meerderjarig worden? Een op de drie komt in de gevangenis terecht. De anderen komen wellicht op een wachtlijst terecht voor de gehandicaptenvoorzieningen. Omdat dat probleem van opvang voor jongeren, zodra ze meerderjarig zijn, zo schrijnend is, maakte minister Vandeurzen trouwens dit voorjaar 4 miljoen euro extra vrij om aan jongeren die niet langer in een internaat kunnen verblijven, toch opvang te verzekeren.

Maar wat vernam ik gisteren van collega Vogels? Dat die 4 miljoen euro alleen bestemd is voor kinderen die uit internaten komen die onder Welzijn vallen. Weer vallen deze noodinternaten van het GO! uit de boot. Je zal als kind maar het ongeluk hebben om terecht te komen in een internaat van Onderwijs.

Minister Jo Vandeurzen: Het is inderdaad gemakkelijk om een aantal insinuaties te uiten. Het is juist dat er een budget is gemobiliseerd om knelpunten op te lossen in de overgang van minderjarigheid naar meerderjarigheid. Deze uitdaging moet vanuit meerdere invalshoeken worden bekeken. Het is natuurlijk zo dat voor iedereen die een beroep doet op handicapondersteuning, de toegang tot de prioriteitencommissie elk jaar ter beschikking staat in de uitbreidingsbudgetten. Het is niet zo dat jonge mensen met een handicap plotseling geen toegang meer hebben tot de handicapspecifieke ondersteuning.

We weten dat dit aanbod nog sterk moet groeien, maar uiteraard kunnen ook deze jongeren een aanvraag doen, kunnen ze ook een dossier indienen, kunnen ze ook naar de prioriteitscommissie gaan, en kunnen ze ook beschikken over de budgetten die in de jaarlijkse uitbreiding beschikbaar zijn.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Alleen zal het in de praktijk zo zijn dat de middelen zo minimaal zijn dat ze bij de laagste prioriteiten behoren en de jongeren er nooit aanspraak op zullen kunnen maken.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: De Vlaamse gehandicaptensector is er voor iedereen, voor alle personen, voor iedereen met een beperking die hulp nodig heeft. Het klopt dat jongeren uit internaten van het gemeenschapsonderwijs zich op de wachtlijst kunnen plaatsen, maar de wachtlijst is enorm lang. Er liggen heel wat dossiers te wachten van jongeren uit internaten. Voor de meest schrijnende dossiers, minister, hebt u in het voorjaar 4 miljoen euro vrijgemaakt, na groot protest van een aantal ouders zonder opvang. Uit al die dossiers selecteren we nu de jongeren die al in de dossiers voor welzijn zitten. De andere dossiers leggen we opzij. Jongeren uit het gemeenschapsonderwijs komen niet in aanmerking. Dit staat in een omzendbrief van september van uw administratie. Trouwens, jongeren die gebruik maken van het inclusief onderwijs, waar we allemaal voorstander van zijn, kunnen er ook geen gebruik van maken. Het is de perfecte illustratie van het hokjesdenken tussen Welzijn en Onderwijs.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Je zult als kind maar de pech hebben om terecht te komen in een internaat van het gemeenschapsonderwijs. De noodinternaten van het gemeenschapsonderwijs kampen al jaren met een structurele onderfinanciering. Ze worden gefinancierd op basis van het aantal kinderen dat op een bepaald moment wordt geteld, en zogezegd in elk centrum verblijven.

Maar het aantal kinderen dat opvang nodig heeft, blijft stijgen. En dan wordt er een deel van de kinderen in het weekend teruggestuurd naar hun problematische thuissituatie, ook al weet men beter, omdat men bij te grote opname onvoldoende plaats en begeleiding heeft. Ik heb het probleem al aangekaart in 2010, en vervolgens bij de begrotingsbesprekingen in 2011 en in 2012. Er werden toen niet in middelen voorzien in die begrotingen. Minister-president, minister Vandeurzen, vertel me nu niet dat de middelen er ook niet zijn in 2013. Want dan weet ik het wel zeker. Dan is jullie Septemberverklaring, jullie warmVlaanderen met zijn sociale regering die aandacht heeft voor de zwakkere, niet meer dan een wankele façade.

Wat speelt hier? Is dit een overblijfsel van de schoolstrijd? Het gaat hier immers over vier opvangcentra die zijn verbonden aan scholen van het gemeenschapsonderwijs. De katholieke centra vallen onder Welzijn, en worden beter gefinancierd. Gebakkelei op de schouders van de allerzwakste anno 2012? Of is het een politiek spel? Gebekvecht tussen CD&V- minister Vandeurzen en sp.a-minister Smet over verantwoordelijkheden? Want er dringt zich al langer een grondige herziening op van het internatenlandschap voor kinderen met een beperking. De noodinternaten horen zonder onderscheid thuis onder Welzijn, maar nu zijn de internaten van het gemeenschapsonderwijs nog wel de bevoegdheid van Onderwijs.

Minister, so what? Rechtvaardigt die bestuurlijke rommel een onderfinanciering? Dat kan niet. Er is een politieke impasse. Dit is getouwtrek en gebekvecht over verantwoordelijkheden op de kap van de allerzwaksten. Is dat Vlaanderen anno 2012?

De Vlaamse Regering beweert al jaren dat ze aan integrale jeugdhulp doet en dat over de sectoren heen aan jongerenwelzijn wordt samengewerkt. Dit dossier bewijst dat dit vooral schone schijn is. Iedereen blijft in zijn eigen hokje denken en handelen.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik wil toch even onderbreken. Mevrouw Meuleman herhaalt wat ze maandag ook al heeft verklaard. Ze verkondigt met grote stelligheid dat minister Vandeurzen en ikzelf de afgelopen maanden over dit dossier zouden hebben gebekvecht. We zouden er zelfs ruzie over hebben gemaakt. Ik moet in alle eerlijkheid stellen dat minister Vandeurzen en ik niet begrijpen waar ze dat haalt. We zijn in de loop van deze legislatuur al maanden een oplossing aan het zoeken. Ik zal straks toelichten waarom dat niet zo evident is.

Ik zou graag vernemen op grond waarvan mevrouw Meuleman met grote stelligheid beweert dat wij de afgelopen maanden over dit dossier zwaar ruzie zouden hebben gemaakt. *(Opmerkingen van mevrouw Elisabeth Meuleman)*

Mevrouw Meuleman, u hebt het over ruzie maken, bekvechten, rollebollen en bakkeleien.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ik zal dat even uitleggen. Ik heb 2,5 jaar geleden minister Smet een vraag om uitleg over dit onderwerp gesteld. De minister heeft me toen geantwoord wat nu ook in zijn persmededeling staat. Het is de bedoeling dit samen op te lossen. Overleg met minister Vandeurzen moet tot een oplossing leiden. Ondertussen zijn we 2,5 jaar verder en er is op het veld nog geen sikkepit veranderd. We hebben dit aan een journalist gesignaleerd. Hij heeft naar het kabinet van minister Smet gebeld. Daar is hem verteld dat vanaf nu maandelijks wordt vergaderd en dat het probleem wordt opgelost. Vervolgens heeft die journalist naar het kabinet van minister Vandeurzen gebeld. Daar heeft hij te horen gekregen dat ze van niets wisten. Zo vlot en zo goed zal het tussen beide ministers niet gaan. Het overleg verloopt blijkbaar niet zo vlot.

Het is natuurlijk mogelijk dat het voor beide ministers geen prioriteit is en ze dit dossier gewoon hebben laten liggen. Dat is natuurlijk ook een mogelijkheid. Het zou echter even jammer zijn.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Meuleman, ik heb dat ook op de radio gehoord. Die journalist zou contact met mijn kabinet hebben opgenomen. Dat is dus niet gebeurd. We zijn

dat ondertussen al drie jaar van u gewoon. U neemt allerlei zaken aan die achteraf vaak niet blijken te kloppen.

We weten heel goed wat we doen. We kunnen zelfs aantonen wat we de afgelopen maanden hebben gedaan. We hebben daar niet over gebekvecht. Ik heb u trouwens in de commissie verklaard dat we, overeenkomstig het Vlaamse regeerakkoord, een gedegen oplossing willen vinden. Ik zal straks nog uitleggen waarom dat niet zo evident is. De geschiedenis is wat ingewikkelder dan u hier laat uitschijnen. U zegt dat het kabinet van minister Vandeurzen en mijn kabinet uit de lucht zijn gevallen. We zouden plots, na de aanklacht door de West-Vlaamse fractieleider of kandidaat van Groen, wakker zijn geschoten. Dat is manifest onjuist. We stellen vast dat dit dossier een geschiedenis van twaalf jaar heeft.

Ik ben het ermee eens dat die noodcentra in het beleidsdomein Welzijn thuishoren. Ik denk dat minister Vandeurzen het daar ook mee eens is. Ik stel echter vast dat de vorige Vlaamse Regering, waar minister Vandeurzen en ikzelf geen deel van uitmaakten, die optie niet heeft gerealiseerd.

Op een bepaald ogenblik is de nieuwe regeling met betrekking tot de werkingsmiddelen uitgewerkt. Ik stel vast dat het Gemeenschapsonderwijs en de toenmalige Vlaamse Regering toen niet hebben beslist dat er vanuit het globale budget bijkomende middelen voor de internaten moesten komen. Ik zal hier straks nog op terugkomen.

Mevrouw Meuleman, de zaak zit anders in elkaar dan u hier in alle eenvoud naar voren tracht te schuiven. U laat uitschijnen dat we hiervoor geen geld zouden willen uittrekken.

Minister Jo Vandeurzen: Ik heb er geen probleem mee dat de Vlaamse Regering wordt geresponsabiliseerd en wordt aangesproken met betrekking tot een probleem dat een oplossing moet krijgen. Ik heb er echter wel een probleem mee dat hier een bepaalde saus over moet worden gegoten. Er zouden twee ruziemakende ministers de verantwoordelijkheid naar elkaar doorschuiven. Ik begrijp dat zoiets er als zoete koek ingaat. Het is intellectueel echter niet juist.

Verder zou een journalist naar het kabinet hebben gebeld. Hij zou dan uit de woorden van een medewerker of een woordvoerder hebben afgeleid op welke wijze al dan niet wordt overlegd. Vervolgens wordt hier een hele scène van gemaakt. Er zouden ministers ruziemaken. Ik vind dat niet correct en niet eerlijk.

Ik zou ‘begot’ niet weten waar die perceptie moet vandaan komen. Integendeel, de samenwerking tussen onze kabinetten en medewerkers is zeer goed. We hebben al heel wat zaken samen aangepakt. Dat is trouwens de missie van Welzijn: samenwerken met zo veel mogelijk collega’s. Het beeld dat u wilt schetsen, kan het verhaal wat aandikken, dat begrijp ik: er is een schrijnende situatie en de ministers doen niets anders dan ruziemaken. Dat is echter geen correct beeld.

Het is een complex probleem met een lange voorgeschiedenis. Dat ontslaat ons niet van de verantwoordelijkheid om te zoeken naar oplossingen: de wil om daar samen naar te zoeken is absoluut aanwezig. *(Applaus van de heer Tom Dehaene)*

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ik begrijp echt niet dat u dat als waarheid durft te verkondigen. Ik heb dit voor de eerste keer tweeënhalf jaar geleden aangekaart. Ik heb toen uitdrukkelijk gevraagd om samen te gaan zitten. U zou dat doen. Ik heb het bij elke begrotingsbespreking herhaald. Telkens werd er mij beloofd dat u verder deed. Als u zo goed overeenkomt en het loopt zo vlot, dan is drie jaar toch wel erg lang om geen enkele vooruitgang te boeken in zo’n dossier.

Bovendien, als de hervorming van de noodinternaten zo complex is, als niemand die regelgeving nog kent, als het zo ingewikkeld is, dan ligt de oplossing voor de hand. Zo verschrikkelijk veel vragen die internaten niet. Het gaat om 4 internaten met elk zo’n 120 kinderen. Om hun grootste nood te lenigen, dat hebben ze berekend voor mij, vragen ze

amper 3 euro per kind. Momenteel kunnen ze de kinderen enkel rudimentair onderdak en voedsel geven. Ze zouden graag kwalitatieve vrijetijdsbesteding aanbieden. Een extra injectie van 3 euro per kind maal 120 maal 4 opvangcentra is ongeveer 162.000 euro. Neem nog wat extra voor psychologische begeleiding, want die kinderen zijn getraumatiseerd en hebben ook op dat vlak te weinig ondersteuning, laat het dan 200.000 euro zijn. U gaat me toch niet zeggen dat dat niet kan? Verdeel het als het te moeilijk is om het structureel op te lossen. Neem elk 100.000 euro voor uw rekening! Als u dat zou doen, is er maar 800.000 euro voor het Vlaams Paardenloket in plaats van 1 miljoen euro! Dat moet in het Vlaanderen van vandaag toch wel kunnen! *(Applaus bij Groen en Open Vld)*

Minister Pascal Smet: Mevrouw Meuleman, als u aandachtig zou luisteren in de commissie zou u gehoord hebben dat de hele financiering van die internaten een ingewikkelde zaak is. We hebben altijd gezegd dat we in de tweede helft en naar het einde van de legislatuur een oplossing zouden proberen te vinden. Dat zeggen we al drie jaar lang. Dat is onze tijdspanne om daar aan te werken omdat er een hele geschiedenis aan verbonden is.

Het verbaast me bijzonder, mevrouw Vogels, ik zal heel duidelijk zijn, dat die opvoeder niet naar mij is gekomen. Hoe komt het dat wij niet rechtstreeks worden aangesproken als daar zo'n groot probleem bestaat? Hoe komt het … *(Opmerkingen van mevrouw Elisabeth Meuleman. Rumoer)*

Hoe komt het dat dat niet duidelijk aan ons zo wordt gezegd?! Uiteraard vroeg het gemeenschapsonderwijs in zijn algemeenheid naar meer middelen.

Laat me maar meteen de hele geschiedenis vertellen. In 2009 is er een totaal nieuwe regeling uitgewerkt voor de financiering van de werkingsmiddelen, ook voor het gemeenschaps-onderwijs. Op dat moment heeft het Gemeenschapsonderwijs en de toenmalige Vlaamse Regering – waar ik dus niet in zat, mijn partij wel maar ik niet, Open Vld en CD&V zaten erin – het niet nuttig of nodig geacht om extra werkingsmiddelen te vragen waardoor die middelen moeten komen uit de globale pot van het gemeenschapsonderwijs. De besteding van die middelen van het gemeenschapsonderwijs, dat weet u hopelijk ook, is een autonome beslissing van het Gemeenschapsonderwijs en niet van ons. Ik heb die afgelopen drie jaar wel degelijk een algemene vraag gekregen om extra middelen. Ik heb geen concrete vraag gekregen dat de situatie zo schrijnend is. Ik heb zelfs geen vraag …

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik heb mijn vraag gesteld begin 2010.

Minister Pascal Smet: Over dit dossier?

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Over dit exacte dossier.

Minister Pascal Smet: Bij mij? Nee.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: In uw commissie. Kijk het na, minister. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Ik heb mijn vraag telkens weer herhaald. Ik zal ze u komen tonen. Ik stel die vraag nu al drie jaar aan een stuk. U moet me niet beschuldigen van politieke recuperatie. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

U insinueert het in elk geval. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Dat is van het zieligste politieke spel dat er bestaat. Het is ronduit heel zielig. Langer dan drie jaar leurt Sammy Roelant, die opvoeder, ik zal hem bij naam noemen, met dat dossier bij iedereen. Hij nodigt iedereen voortdurend uit om toch maar eens te gaan kijken. Misschien hebt u geen persoonlijke uitnodiging gekregen, is ze naar uw kabinet gestuurd en daar blijven liggen, weet ik veel.

Ik heb in 2010 letterlijk gezegd dat de toestand schrijnend was en dat er iets aan gedaan diende te worden. U mag het verslag erop nalezen: u hebt beloofd dat u er iets aan zou doen.

Had ik het hier niet aangekaart in het parlement – ook al zijn er gemeenteraadsverkiezingen – dan kon u mij beschuldigen van schuldig verzuim. Ik probeer het nu in de begroting van 2013 ingeschreven te krijgen. Iedereen die iets anders zegt, is zielig.

Minister Jo Vandeurzen: Laat ons, indien dat nog mogelijk is, tot de essentie komen. Er is een probleem, u hebt het recht om dat probleem aan te kaarten en er moet een oplossing voor komen. Het is een moeilijk probleem: er zijn al generaties van verschillende regeringen geweest die met deze problematiek te maken kregen. Het feit dat ooit op een bepaald ogenblik soortelijke internaten uit de vrije sector de stap hebben gezet en gemigreerd zijn naar de welzijnssector, toont aan dat er in het verleden wel degelijk oplossingen gemaakt zijn voor dit soort situaties.

De vraag is dus niet zozeer of men dan geen oplossingen wil, maar wel waarom de oplossing die in het verleden meerdere keren werd toegepast en die leidt tot een aangepaste omkadering en infrastructuur, voor deze vier niet werd gevolgd. Ik hoor u nu zeggen dat die internaten thuishoren in de welzijnssector. Ik heb goed begrepen dat dit uw standpunt is, maar het interesseert me om daarover de mening te kennen van alle vraagstellers. Ik heb daarover in de kranten andere zaken gelezen van de betrokkenen zelf.

Het is wat mij betreft heel duidelijk: ik vind dat Welzijn absoluut mee moet zoeken naar oplossingen op korte en op lange termijn. Dat moet gebeuren in een budgettair moeilijke situatie, maar we zullen het doen op basis van een plan: een plan met een strategie op de korte en op de lange termijn. Ik heb goed begrepen dat uw partij een welbepaalde oplossing voorstelt op de lange en duurzame termijn. Ik ben benieuwd om te weten wat de anderen daarover denken.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, u pleit voor een plan op korte en op middellange termijn. Ik zou u dan de uitnodiging willen sturen om dat plan ruimer te bekijken. Ik heb heel veel begrip en waardering voor de problematiek die mevrouw Meuleman aankaart, maar als u dan toch een plan maakt, zou ik u willen voorstellen om eens een plan te maken over de medisch-pedagogische instituten in hun algemeenheid. Toevallig weet ik dat er andere medisch-pedagogische instituten zijn die ook financieel in de problemen zitten. Als u zegt dat u dit structureel zult aanpakken, dan moet u het gehele landschap bekijken.

Het is heel schrijnend dat telkens als er een situatie is op het raakvlak van Welzijn en Onderwijs, er een probleem is. We hadden er een in het dossier van de gemeenschaps-instellingen; we hebben er nu een met het dossier over de internaten. Eigenlijk is dit geen volwassen overheid. In tegenstelling tot wat ik dacht, is de Vlaamse Gemeenschap geen horizontale organisatie die in staat is om over beleidsdomeinen heen oplossingen te zoeken. Eigenlijk mag het niet afhangen van interventies zoals die van mevrouw Meuleman om ervoor te zorgen dat er een gedegen beleid en een gedegen visie is.

Ik wil toch nog even duidelijk benadrukken dat het hier wel gaat over vragen om omkadering, want de mensen van het GO! zouden graag bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) zitten voor omkadering, maar dat zowel voor werkingsmiddelen als voor infrastructuur de andere medisch-pedagogische instituten ook onder Welzijn vallen, en ook daar zijn er financiële pijnpunten.

De voorzitter: Er zullen nog wel een pak andere financiële pijnpunten zijn, maar ik stel voor om ons in dit debat te houden aan het onderwerp dat mevrouw Meuleman heeft aangekaart.

Minister Jo Vandeurzen: Omdat mevrouw De Knop ernaar verwijst, wil ik de situatie van de gemeenschapsinstellingen gebruiken als een perfect voorbeeld van hoe de samenwerking tussen Onderwijs en het Agentschap Jongerenwelzijn verloopt. In de gemeenschaps-instellingen is er een doorlichting geweest door de mensen van het onderwijs om te bekijken hoe daar het recht op onderwijs kan worden gerealiseerd en hoe dat in de praktijk gebeurt.

We hebben daar een evaluatie van gehad, we hebben daar werkpunten uit onthouden en we hebben samen, minister Smet en ik, een protocol getekend waarin we aangeven hoe we zullen proberen om in onze gemeenschapsinstellingen het onderwijs beter te realiseren, ofschoon het rapport op dit punt al een positieve basis vermeldde. Het is een heel mooi voorbeeld van hoe we vanuit de twee beleidsdomeinen in die sector heel intens samenwerken om alles te doen wat nodig is voor de jonge mensen die daar verblijven.

Dat voorbeeld illustreert heel goed dat de relatie tussen Onderwijs en Welzijn wel degelijk op een goed spoor zit.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Het voorbeeld waar ik het over had, illustreert zeer goed dat het in dit geval toch niet zo vlot loopt en dat er dringend een oplossing nodig is.

U hebt in uw gezamenlijke persmededeling gezegd dat u het probleem erkent. Drie jaar geleden hebt u dat ook al gedaan, maar goed, u erkent het nog eens, wat fijn is. Vervolgens hebt u gezegd dat u op lange termijn samen zou zitten om een integrale visie uit te werken. U zou beginnen met de noden in kaart te brengen. Volgens mij zijn de noden bekend, want Raymonda Verdyck van het GO! zegt dat ze al jaren aan de alarmbel trekt en dat men dus goed weet wat er gaande is.

Als de noden volgens u nog niet bekend zijn, brengt u ze nog maar eens in kaart. Dan wachten wij nog even. Het einde van de legislatuur is niet meer zo veraf. U hebt gezegd dat er tegen dan een oplossing zou zijn. Ik wil gerust nog een jaartje wachten, maar ik zou ook graag weten welke oplossing u op korte termijn ziet. U hebt in uw persmededeling letterlijk gezegd dat er ook op korte termijn een oplossing zou komen. Wat is die oplossing?

Ik vraag u vandaag om in de begroting 2013 de nodige middelen in te schrijven om de grootste noden te lenigen. Splits het desnoods in tweeën, tot u een gedegen oplossing hebt. Verdeel het onder elkaar. Het hoeft niet zo veel te zijn. Dat is mijn vraag op dit moment.

Minister Pascal Smet: Mocht het inderdaad zo duidelijk zijn wat de schrijnende nood daar is, dan zou ik het rapport nu al op mijn bureau hebben. Het is nu aangekondigd voor maandag. Ik heb samen met minister Vandeurzen aan het GO! gevraagd om ons het rapport te bezorgen van wat in de gegeven situatie acuut nodig is. Dat rapport zou eerst vrijdag komen, het is nu gepland voor maandag.

We hebben vervolgens aan ons beider administraties de opdracht gegeven om samen te bekijken welke kinderen daar zitten, welke noden er gelenigd moeten worden die nu niet gelenigd worden, welke infrastructurele problemen er zijn. Er is overigens nog een onderscheid tussen infrastructurele problemen en de begeleiding die moet worden gegeven. Dat alles moeten we uitklaren. We zullen dat volgende week doen. Dat was overigens al gepland, we hebben dat nu opnieuw gevraagd aan het GO!

U zegt dat het maar om 200.000 euro gaat. Ik heb dat bedrag tot op heden nog niet gehoord. Maar als het inderdaad maar 200.000 euro is, zullen we dat geld volgens mij wel kunnen vinden.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Daar houd ik u aan, minister.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Het is in dit dossier belangrijk om een oplossing te vinden voor al die kinderen. Hun belang primeert hier. In het regeerakkoord stond inderdaad dat we zouden gaan voor een modernisering van de internaten en dat het een streefdoel moet zijn om de internaten onder te brengen bij één beleidsdomein. Daar valt heel wat voor te zeggen.

We hebben hier intussen de ad-hoccommissie Jeugdzorg gehad, waarvan ik zelf voorzitter was. Daar is gebleken dat het aantal kinderen dat door jeugdrechtbanken aan internaten wordt toegewezen, enorm is toegenomen. Er is toen een werkgroep Onderwijs-Welzijn geweest, van waaruit de vraag is gekomen om te bekijken hoe het zit met de samenwerking tussen de internaten en de doorverwijzers van de kinderen. Hebben de ministers al enig zicht op die samenwerking? Het zou zeer interessant zijn om dat vandaag te horen.

Wat vandaag ook essentieel is, maar nog niet aan bod is gekomen, is het feit dat de internaten, de medisch-pedagogische instituten (mpi's) en de gemeenschapsinstellingen op dit moment een opnameplicht hebben, die echter niet geldt in de andere internaten. Het is belangrijk om dat mee te nemen in dit debat. Instellingen met opnameplicht hebben daardoor ook situaties van kinderen met heel grote noden en zorgen. Misschien moeten we erover durven na te denken om die opnameplicht door te trekken naar alle internaten, om zo de last die bij sommige internaten erg groot is, wat meer te spreiden.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ik ben blij dat de ernst van de situatie erkend wordt.

Ik wilde eigenlijk besluiten met een vergelijking. Ik vind dat de situatie best vergelijkbaar is met de overbevolking en schrijnende toestanden in onze gevangenissen. Alleen gaat het hier om vergeten kinderen en niet om gedetineerden en misdadigers. Het gaat om kinderen die niet kunnen terugvallen op het netwerk van hun familie. Ze hebben geen ouders die voor hen opkomen. Ze hebben geen stem. Die kinderen laten we vandaag in de kou staan. Welkom in het Vlaanderen van 2012.

Daarom doe ik aan u, minister-president Peeters, minister Vandeurzen en minister Smet nogmaals deze oproep: Vlaanderen is beter dan dat. Vlaanderen wil en kan beter dan dat. U kunt en mag deze situatie geen jaar langer meer dulden. Doe hier iets aan, grijp in, nu in 2013, in deze begroting. *(Applaus bij Groen en Open Vld)*

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, ministers, beste collega's, ik ben blij met dit actualiteitsdebat. Het geeft namelijk de mogelijkheid om deze pijnlijke zaak, dit pijnlijk dossier wat breder te plaatsen en het stelt ons allemaal in de mogelijkheid om hier letterlijk uiting te geven aan de collectieve verontwaardiging die bij het zien van de beelden van de medisch-pedagogisch instituten (mpi's) over Vlaanderen ging.

Zoals mevrouw Meuleman zei, gaat het over toestanden met betrekking tot kinderen die onze steun het hardst nodig hebben. Ik ben blij met wat ik al gehoord heb, want blijkbaar is er heel veel goede wil om dat op te lossen. Dan kunnen we dat toch gewoon doen, niet op langere termijn, maar heel snel?

Vooral drie dingen vielen mij op in de reacties van de ministers maandag. Ten eerste, dat ze in Terzake niet rechtstreeks wilden reageren. De betrokken personen hebben mij gezegd dat ze dat toch wel ervaren hebben als een gebrek aan respect en erkenning van de ernst van het probleem. Ten tweede, dat het overkomt alsof ze zich ervan afdoen door te verwijzen naar hun voorgangers. Voor ministers in functie is dat zwak en ontzettend flauw. Bovendien komt het ongeloofwaardig over. Ten slotte, dat ze zeggen dat er gewoon geen geld is. Wel, ministers, als er echt een groot probleem is, is daar altijd geld voor. Dat is gewoon een kwestie van prioriteiten stellen.

De kern van de zaak is ondertussen genoegzaam gekend. Mevrouw Meuleman heeft volgens mij zowel in de pers als zo-even de klemtonen juist gelegd: de vier opvangcentra in kwestie zijn verbonden aan het GO!. Daar knelt blijkbaar het schoentje, want gelijkaardige centra, onder andere in het katholieke net, worden wel voldoende betoelaagd, wat dus niet het geval is voor het GO!.

Misschien is dat de centrale vraag die moet worden opgelost in de Vlaamse Regering: moet er geld komen van welzijn, moeten ze worden overgedragen of wat dan ook?

Eigenlijk denk ik dat weinig betrokkenen wakker liggen van de vraag, maar wel van het feit dat er geen oplossing komt hoewel die al heel lang wordt vooropgesteld, met name door deze regering al van het begin van de legislatuur.

De beelden die we maandag te zien kregen in Het Journaal en in Terzake waren echt ongelooflijk schrijnend. We zitten volop in de periode naar de gemeenteraadsverkiezingen, we dragen allemaal gemeentelijke verantwoordelijkheid. Als een woning zich in de staat

bevindt zoals de gebouwen die op tv getoond werden, wordt daar de Wooninspectie op afgestuurd. Dat kan echt niet in het Vlaanderen van vandaag.

Op 24 juni 2010, meer dan twee jaar geleden, heeft mevrouw Meuleman inderdaad een vraag om uitleg gesteld aan minister Smet. Minister, u hebt toen geantwoord dat er samenspraak was met minister Vandeurzen. Dat is echter meer dan twee jaar geleden. Vandaag zegt u dat u een rapport opvraagt aan het GO!. Is er dan na meer dan twee jaar nog geen dossier over deze zaak? Ik vraag mij toch ook wel af wat er in de voorbije twee jaar is gebeurd.

Op 7 februari van dit jaar is er een persmededeling geweest van u beiden naar aanleiding van de engagementsverklaring over dit onderwerp. In die verklaring zegt u dat er een goede samenwerking moet zijn met alle partners opdat de jongeren na een verblijf in een gemeenschapsinstelling of een gesloten federaal centrum gemakkelijk de draad weer zouden kunnen oppikken, ook op school.

Betekent dat dan dat jullie niet vooruit willen? Op dat vlak ben ik het niet helemaal eens met mevrouw Meuleman. Ik denk inderdaad dat er geen ruzie is gemaakt tussen jullie beiden in de Vlaamse Regering. Ik denk dat er gewoon niets is gebeurd en misschien is dat nog veel erger. Mijn heel concrete vraag zal dadelijk zijn: wat is er dan gebeurd? Geen enkel verstandig mens kan begrijpen dat er op drie jaar geen enkele stap is vooruitgezet. Dat kan echt niet.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, ik was nog even aan het wachten, want ik dacht dat het zou komen. De vorige spreker heeft ten minste gezegd dat zij van oordeel is dat als je dat ten gronde wilt oplossen, deze internaten zich moeten situeren binnen de context van de welzijnsvoorzieningen, VAPH-erkenningen (Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap), Jongerenwelzijn enzovoort.

Deze vier instellingen hebben historisch gezien – het gaat over lang geleden – niet die stap gezet en andere wel. Het zijn niet, zoals u subtiel suggereert, scholen of internaten van het katholieke net die dan wel die omkadering hebben gekregen. Die zijn uit het katholieke net gestapt, voor alle duidelijkheid, en die zijn in de erkenningswereld van de welzijnsector terechtgekomen, met de migratie neem ik aan. Ik ken al die historische details niet, want dat is al geruime tijd geleden. Die vier instellingen hebben dat niet gedaan. Dan is de vraag natuurlijk: waarom hebben die dat niet gedaan op het moment dat alle andere met soortgelijke functionaliteiten dat wel hebben gedaan?

Uw voorgangster zegt: ten gronde, op lange termijn, moeten die worden gepositioneerd binnen de welzijnssector. Mijn vraag aan u is: waar vindt u dat deze internaten terecht moeten komen? Waar horen die thuis als je het inhoudelijk objectief bekijkt vanuit de zorgnoden en de specificiteit van de jongeren die daar verblijven? Waar vindt u dat in het Vlaamse landschap die internaten moeten worden gesitueerd?

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Ik heb er geen probleem mee dat die bij welzijn horen.

Minister Jo Vandeurzen: Misschien moet u dat wat harder zeggen. Ik heb het gevoel dat er nu een probleem de kop opsteekt dat al meerdere keren het voorwerp heeft uitgemaakt van overleg, ook toen u minister was, mevrouw Vanderpoorten. Men stuitte voortdurend op het probleem dat de inrichtende macht dat niet bepaald ziet zitten. Ik hoor u graag zeggen, als dat het statement is dat u wilt maken en dat kan bijdragen tot een draagvlak voor een oplossing, dat u vindt dat ze thuishoren in de welzijnssector.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Ik vind dat dat probleem moet worden opgelost. Of ze thuishoren bij Onderwijs of bij Welzijn is een tweede element. Wij hebben er geen probleem mee dat dat bij Welzijn hoort.

Minister Jo Vandeurzen: U zegt dat het u niet uitmaakt en dat u er geen probleem mee hebt. De vraag is: waar vindt u ten gronde dat ze thuishoren vanuit de problematiek van die jongeren? We zouden graag objectiveren welke problematieken zich aandienen en welk soort hulp en ondersteuning er nodig is als je kijkt naar de populatie van de jonge mensen die daar

verblijven via de Bijzondere Jeugdzorg, via de jeugdrechter of het comité, via de sector van personen met een handicap, maar ook helemaal van buiten die circuits neem ik aan. U zegt het een beetje defensief. Heb ik goed begrepen dat u ten gronde vindt dat het Welzijn is?

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Ik ben niet echt agressief van karakter. Ik wil hier helemaal niet defensief in zijn. Laat me duidelijk zijn: het is een welzijnsproblematiek die hier wordt aangekaart.

Voorzitter, collega's, ik wil besluiten. Elke collega die hier vanmiddag het woord neemt, zal pleiten voor een oplossing. Daar moeten we niet aan twijfelen. Ministers, u beiden bent het er ook mee eens dat er een oplossing moet komen. Dus zeg ik: waar wachten we op? Daar ben ik mee begonnen en dat herhaal ik: waar wachten we op? Ik veronderstel dat er in de begroting 2013 een aanzet zal worden gegeven tot een oplossing. Als dat niet vanuit de Vlaamse Regering komt, dan veronderstel ik dat wij dat hier in het parlement kamerbreed met een amendement kunnen invoegen.

Mijn vragen aan de ministers zijn: wat is er concreet gebeurd om een oplossing aan te reiken voor dit probleem? Bent u bereid om in de begroting 2013 in voldoende middelen te voorzien om de ergste noden onmiddellijk aan te pakken? *(Applaus bij Open Vld, LDD en Groen)*

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, heren ministers, collega's, de Vlaamse overheid kijkt niet om naar haar vergeten kinderen. Dat is een van de krantenkoppen die we deze week konden lezen naar aanleiding van de reportage van maandag in Terzake, waar een duidelijke noodkreet werd geslaakt en aan de alarmbel werd getrokken door de opvangcentra van het gemeenschapsonderwijs voor kinderen met een verstandelijke beperking en/of gedragsstoornissen en voor geplaatste kinderen.

Met dank aan opvoeder Sammy Roelant, die zijn verantwoordelijkheid heeft opgenomen. Blijkbaar – en dat mag hier toch ook wel eens worden gezegd – tot grote ergernis van mevrouw Raymonda Verdyck, de grote baas van het GO!, die betreurt – je moet het maar durven te zeggen – dat de schrijnende situatie in de pers is gekomen. Minister, u zult het ook gelezen hebben: ik verwijs naar een interview in de Gazet Van Antwerpen.

Het was een schokkende reportage, daar zijn we het allemaal over eens. Deze kinderen moeten ieder weekend en in de vakantie hun tijd doorbrengen in grauwe, anonieme kamers van een volledig uitgeleefd opvangtehuis, dat absoluut niet is aangepast aan de noden van de moderne tijd waarin wij leven. Versleten gebouwen, veel te kleine kamertjes, om nog maar te zwijgen van het sanitair, dat een regelrechte schande is. Terecht stelde de klokkenluider dat deze kille, kale en onpersoonlijke gebouwen eerder de sfeer uitademen van een afgeleefd gevangenisgebouw. Er is daarenboven gebrek aan personeel. Wat mij bijzonder veel zorgen baart, is dat er geen psychologische begeleiding en omkadering is.

Het gaat om kinderen die grote nood hebben aan vervangende nestwarmte, die zeker nood hebben aan een echte thuis, aan gezelligheid. Maar hiervan is allesbehalve sprake.

Het gaat om opvangcentra van het GO! en ze vallen dan ook onder de bevoegdheid van de minister van Onderwijs. We horen een pleidooi – terecht – voor dezelfde middelen als de welzijnssector waar de budgetten voor deze opvang groter zijn. Maar met dezelfde gedrevenheid stelt de grote baas van het GO! Raymonda Verdyck dat de internaten bij Onderwijs moeten blijven en dat ze een overdracht van Onderwijs naar Welzijn niet ziet zitten omdat de koppeling met scholen belangrijk is en omdat bij overdracht het personeel een ander, minder interessant statuut zou krijgen.

Collega's, dat zijn twee argumenten waaraan heel gemakkelijk kan worden tegemoetgekomen, met een beetje goede wil. Maar volgens mijn bescheiden mening zijn er absoluut onvoldoende argumenten om een overdracht tegen te houden. Volgens mij is de argumentatie vanuit het GO! enkel en alleen ingegeven door de drang naar macht.

Ik heb toch wel ernstige bedenkingen bij het standpunt van het GO!. Ik vermoed, minister Vandeurzen van Welzijn, dat ik uw standpunt ken. Ik hoor graag straks in uw antwoord uw standpunt op de vraag waar die internaten thuishoren. Voor alle duidelijkheid: mijn fractie is voorstander om dit volledig binnen het domein Welzijn onder te brengen.

Collega's, een ander aspect dat mij zeer grote zorgen baart, was de uitspraak dat één op drie van die kinderen later in de gevangenis terechtkomt. Dit mag toch niet de bedoeling zijn van deze opvang. Het is misschien ook niet te verwonderen. Want hoe goedbedoeld de inspanningen van de begeleiders ook mogen zijn – en voor alle duidelijkheid, om hierover geen misverstanden te laten bestaan: ik ben er echt van overtuigd dat mensen die deze job uitoefenen dat met hart en ziel doen en dat zij zich heel goed inzetten –, maar door het personeelsgebrek, door de afwezigheid van psychologen om met deze kinderen te werken, door het gebrek aan deftige vrijetijdsbesteding, en door het gebrek aan een echte opvoeding, warmte en genegenheid, is het niet verwonderlijk dat sommige van deze zeer zwakke kinderen later op de dool geraken.

Ministers, waar deze internaten – hopelijk op korte termijn – zullen worden ondergebracht, of ze nu bij Onderwijs blijven of, naar ik hoop, bij Welzijn komen, hieraan moet u bij hoogdringendheid aandacht aan besteden, om dit probleem niet helemaal uit de hand te laten lopen. Er moet zeer dringend iets gebeuren. Terecht wordt gesteld – het is al meerdere keren door de Vlaamse media herhaald – dat "als de Vlaamse overheid een moeder was, haar kinderen zouden worden afgenomen". Mevrouw Vanderpoorten heeft al de vergelijking gemaakt met de Wooninspectie.

Heren ministers, u moet zeer snel handelen. De noden worden in kaart gebracht. Als ik het goed heb begrepen, krijgt u maandag al een rapport.

Ook het Kinderrechtencommissariaat werkt aan een rapport dat helaas niet deze week kon worden voorgesteld omwille van ziekte van de verantwoordelijke – waar ik uiteraard alle begrip voor heb –, maar pas volgende week. Ik nodig de voorzitter van de commissie Welzijn en de voorzitter van de commissie Onderwijs uit om dat rapport bij hoogdringendheid, liefst volgende week en anders ten laatste de week nadien, in een verenigde commissie Welzijn en Onderwijs grondig te bespreken. Wij hopen ook vanuit de oppositie een inbreng te kunnen hebben in het bewerkstelligen van een oplossing.

Al jaren zijn er discussies over dit dossier tussen Onderwijs en Welzijn en wordt er geruzied over wie er verantwoordelijk is voor deze opvangcentra. Men schuift de hete aardappel naar elkaar door met als resultaat dat er niets is gebeurd.

In een gezamenlijke mededeling hebt u het probleem erkend, maar werd in een moeite de schuld gelegd bij de vorige legislaturen. Dit is bijzonder flauw en hypocriet. In de vorige regeringen waren uw beide partijen vertegenwoordigd. Dezelfde partijen zaten toen ook al op die stoel. Heren ministers, mag ik u vragen om heel spoedig en op korte termijn te werken aan een oplossing. U moet heel snel bijkomende middelen vrijmaken om ervoor te zorgen dat deze kinderen een degelijke opvang krijgen. U moet ervoor zorgen dat er een overheveling komt naar Welzijn. Dit probleem mag niet op de lange baan worden geschoven, maar moet zonder uitstel worden opgelost. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Voorzitter, heren ministers, collega's, heel wat mensen zijn terecht geschrokken van de beelden die we hebben gezien in de kranten en tijdens de reportage maandagavond. De situatie is inderdaad schrijnend en onwaardig. Niet alleen in het centrum in De Haan, maar ook de andere centra die worden beheerd door het GO! is de situatie ernstig.

We kunnen hier vandaag niet zeggen dat we de situatie niet kenden. De situatie is gekend en al meermaals aangekaart. Mevrouw Meuleman, u maakte melding van vragen. Wel, ik heb

daar ook al vragen over gesteld, weliswaar minder mediatiek maar wel met dezelfde bezorgdheid.

Er is al heel lang gekozen om die vier instellingen niet in het bevoegdheidsdomein Welzijn in te schuiven. Ook ik ken daar de precieze reden niet voor. Destijds zijn er wel afspraken gemaakt over bijkomende financiering voor die instellingen. Daar is ook een rechtsgrond voor. Alleen, en dat is het antwoord dat ik heb gekregen op een schriftelijke vraag, is daar momenteel geen budgettaire ruimte voor. Mevrouw Meuleman, wanneer u het hebt over 200.000 euro, dan is mijn vraag waar u dat cijfer vandaan haalt. Tijdens contacten die ik heb gehad met het GO! is nooit een cijfer genoemd. Het verbaast me nu ook dat het niet over meer geld zou gaan. Ik betwijfel heel sterk of daarmee de nood kan worden gelenigd. Ik denk dat er meer nodig is.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Mevrouw Deckx, ik denk ook dat er op termijn meer nodig. Ik probeer redelijk te zijn en ik probeer 200.000 euro te vragen in de begroting van 2013 om de grootste noden te lenigen en die kinderen een kwaliteitsvolle vrijetijdsbesteding te gunnen en te zorgen voor een beetje psychologische begeleiding. Het gaat immers om zware gevallen die medicatie nemen. Indien u me daarmee een plezier zou kunnen doen, zou ik al heel blij zijn. Daarmee zeg ik echter niet dat alles is opgelost.

Mevrouw Kathleen Deckx: In de reactie die ik heb gehad op de schriftelijke vraag, maar ook in het debat in de media is gezegd dat de visieontwikkeling zal worden meegenomen als er wordt gepraat over de semi-residentiële opvang van jongeren, die u samen zult doorvoeren. Dat is echt wel aan de orde, maar ik durf toch pleiten voor een oplossing op korte termijn.

Het is heel belangrijk dat de meest kwetsbare jongeren op de nodige ondersteuning kunnen rekenen. We kunnen onmogelijk toestaan dat het verkeerd afloopt met hen omdat ze in hun jeugd niet goed genoeg zijn opgevangen. Daarom, collega's en ministers, is het echt nodig dat u dringend inzet op meer middelen en op de organisatie.

Wie het probleem ook aankaart, of u daar al of niet over bekvecht, het maakt me niet uit, ik wil alleen dat er een oplossing komt en graag op korte termijn. Moeten die internaten onder Welzijn vallen? Ik ga me daar niet over uitspreken. Jullie moeten nagaan wat de beste oplossing is. Uiteraard is het belangrijk dat met de overwegingen van het GO! rekening wordt gehouden. Er moet worden tegemoetgekomen aan die verzuchtingen. Belangrijk is dat er wordt gezorgd voor die jongeren, dat de middelen op korte termijn worden vrijgemaakt en dat er op lange termijn een structurele oplossing wordt uitgewerkt. We zitten in die vier instellingen met een opnameplicht. Misschien kan de zaak al worden verbeterd en kan de druk worden weggenomen door die opnameplicht te spreiden.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw Deckx, het is belangrijk dat u zich wel uitspreekt over de lange termijn en of ze onder Onderwijs of Welzijn moeten ressorteren. Er zijn inderdaad problemen met de infrastructuur en die moeten op korte termijn worden opgelost. Daar is iedereen het over eens, maar we moeten de lange termijn niet uit het oog verliezen. Als we kijken naar de noden en de pedagogische ondersteuning, moeten we wel een langetermijnvisie hebben. Elke partij in dit parlement moet zich uitspreken over waar die instellingen thuishoren. Mevrouw Deckx, ik verneem dat graag van u namens sp.a.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Het is erg om het te moeten zeggen, maar het is mede omdat men zich in het verleden niet duidelijk heeft durven uit te spreken over waar die instellingen thuishoren, dat de problemen vandaag zo erg zijn. Daarmee zeg ik niet dat die problemen niet onmiddellijk moeten worden aangepakt met middelen, dat is iets anders. We moeten ons hoofd niet in het zand steken, dat vind ik niet kunnen in dit dossier.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Bij deze is aangetoond hoe groot de eensgezindheid is tussen de partijen van minister Smet en minister Vandeurzen. Jullie kabinetten zullen wel ontzettend goed overeenkomen en de vooruitgang in het dossier zal ontroerend zijn, maar nu blijkt heel duidelijk hoe de vork in de steel zit. Dank u voor die illustratie, mevrouw Deckx.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw Meuleman, ik denk dat de regering heel duidelijk op de lijn zit van wat ik hier heb vertolkt.

Mevrouw Kathleen Deckx: Ik wil hier en nu duidelijk zeggen dat er voor onze partij geen enkel probleem is om die instellingen over te hevelen naar Welzijn. Ik zeg alleen dat de beide ministers overleg moeten plegen om na te gaan hoe en wanneer ze dat doen, en ze moeten ook rekening houden met de verzuchtingen van het GO!-onderwijs, want die zijn terecht. Voor ons is er geen enkel probleem om die instellingen over te hevelen naar Welzijn.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Dillen heeft dat zojuist ook gezegd. Ik vraag me af of ik in de commissie al niet heb geantwoord op een vraag dat minister Vandeurzen en ikzelf maanden geleden het al eens zijn geraakt over het principe dat de gewone internaten bij Onderwijs horen en de internaten voor buitengewoon onderwijs, inbegrepen de noodinternaten, bij Welzijn. Maanden geleden zijn wij beiden al overeengekomen dat dat het uitgangspunt zou zijn.

Mevrouw Meuleman, ik heb er geen enkel probleem mee dat u dat hier aanbrengt, integendeel, het is de plicht van een parlementslid. Ik heb er wel een probleem mee en ik vind het heel jammer dat u altijd probeert er een ruziefactor of een conflict bij te creëren. Minister Vandeurzen heeft gelijk: de samenwerking tussen Onderwijs en Welzijn verloopt tijdens deze legislatuur zonder problemen. We zijn het wel eens over de opties. Over de internaten kunnen we heel duidelijk zijn: de buitengewone internaten, inbegrepen de noodinternaten, moeten op termijn naar Welzijn.

Maar je moet niet denken dat dat zo simpel is. Wij kunnen dat gemakkelijk zeggen, maar je moet het personeelsstatuut veranderen, het organieke kader enzovoort. Dan begin je aan een hele organieke regeling, met vakbonden, over statuten van het personeel. We moeten het doen. Bovendien is er de hele financiering van de internaten, de fameuze Steyaert-Coensmechaniek. Er zijn inderdaad maar twee mensen in dit land die weten hoe die juist in elkaar zit. Dat is er ook nog mee verbonden, dus zo simpel is het niet.

Dat ontslaat ons niet van de plicht ons werk te doen en de komende weken de schrijnende noden op te lossen. Daar kom ik op terug. Je moet weten dat de internaten niet worden beheerd door mij, het departement Onderwijs of het departement Welzijn. Die worden georganiseerd en uitgebaat door het GO!, dat tot nader orde nog altijd een autonome instelling is.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister, bent u de schuld van de problematiek nu in de schoenen van het GO! aan het schuiven? U komt zeer goed overeen met de minister van Welzijn. U zegt dat u het niet beheert, de minister van Welzijn ook niet, het GO! beheert het. Hebt u werkelijk het lef om alles in de schoenen van het GO! te schuiven?

Minister Pascal Smet: Het is goed dat u de vraag stelt en nee, dat doe ik niet. Het is de plicht van een minister, want blijkbaar zijn er mensen, waaronder u, die niet goed weten hoe dit organiek geregeld is.

Mevrouw Ann Brusseel: Ik weet dat wel! Ik luister naar u.

Minister Pascal Smet: Mag ik uitspreken? Ik kan als minister van Onderwijs niet tussenkomen in de dagelijkse werking van het GO!. Het enige dat ik kan doen tegen een beslissing van het GO! is naar de Raad van State stappen. Het is belangrijk dat u dat weet. Als u mij komt beschuldigen – dat hebt u niet gedaan, maar anderen wel – dat ik niet heb opgetreden om schrijnende toestanden in die instelling op te lossen, zeg ik u dat ik dat juridisch gezien vandaag niet kan. Het is de verantwoordelijkheid van het GO!.

Het is mijn plicht als minister en uw plicht als parlementsleden om de nodige werkingsmiddelen aan het GO! te geven. Het klopt dat het GO!, onder andere bij monde van mevrouw Raymonda Verdyck, heeft gevraagd om extra middelen. Ik heb haar toen ook uitgelegd dat dat niet evident is omdat er in 2009 een nieuwe regeling is uitgewerkt onder de vorige regering, met akkoord van het GO!. Zo steek ik niet de schuld op onze voorgangers, dat is gewoon een feitelijke vaststelling. Er is een regeling uitgewerkt, ook met uw partij, mevrouw Brusseel, en ook met de mijne en die van minister Vandeurzen, dat er geen extra geld naar het GO! gaat voor die internaten. Het GO! is er toen akkoord mee gegaan, net als de regering en het parlement.

Het is dan niet evident om in de huidige budgettaire toestand plotseling aan die vraag tegemoet te komen. Mevrouw Meuleman spreekt over 200.000 euro. Ik heb altijd gehoord dat het gaat om minimaal 4 miljoen euro en dat het kan oplopen tot 65 miljoen euro. Dat zijn wel andere bedragen.

Nu wachten we het rapport af dat maandag komt van het GO!. Mijn kabinet en dat van minister Vandeurzen, de administraties, zullen dat analyseren. We zullen inderdaad voor die schrijnende situaties een oplossing proberen te vinden – niet proberen, dat moeten we doen. Daarover zijn we het eens. Dat zal gebeuren hetzij in de begroting van 2012, als het nog kan, hetzij in de begroting van 2013.

Ik wil niemand de schuld geven, enkel een feitelijk juiste omschrijving van het kader geven. Het is goed dat het hier wordt besproken. Daar heb ik geen probleem mee. Ik heb er wel een probleem mee dat men voortdurend conflicten zoekt waar er geen zijn.

Mevrouw Ann Brusseel: Als ik het goed begrepen heb, ging het GO! er enkele jaren geleden mee akkoord. De vraag is natuurlijk, minister, of ze een andere mogelijkheid hadden, met de beperkte werkingsmiddelen die ze maar krijgen.

De heer Jos De Meyer: Ik ben het volledig eens met wat minister Smet zegt. Aan mevrouw Brusseel zou ik alleen het volgende willen vragen: had het Gemeenschapsonderwijs eventueel niet loyaler kunnen meewerken aan de overdracht van deze internaten van Onderwijs naar Welzijn? Ik geef niemand de schuld van de probleemsituatie die er is, maar ik vind wel dat die vraag hier mag worden gesteld.

Mevrouw Kathleen Deckx: Ik had nog enkele vragen voor de minister, maar hij heeft ze ondertussen allemaal beantwoord. Ik hoef ze dus niet meer te stellen, maar ik noteer dat er een oplossing komt op korte termijn en dat er wordt voortgewerkt aan een oplossing op lange termijn. Hopelijk zullen we de beide rapporten die te verwachten zijn, bespreken in de commissie Onderwijs. Dan richt ik me tot de voorzitter van die commissie.

Mevrouw Marijke Dillen: Voor alle duidelijkheid, samen met de commissie Welzijn, want ik meen dat Welzijn ter zake een heel grote verantwoordelijkheid heeft.

De voorzitter: Dat is voor de regeling van de werkzaamheden.

Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, minister, geachte leden, er is al heel veel gezegd. De problematiek is reeds duidelijk geschetst. Er is ook heel duidelijk gebleken dat dit probleem niet nieuw is. Reeds tijdens de vorige legislatuur hebben zowel de minister van Onderwijs als de minister van Welzijn gesprekken gevoerd met de verantwoordelijken van de internaten, om te bekijken hoe de problematiek kan worden aangepakt. Ook deze legislatuur kunnen we in de beleidsnota's, in de beleidsbrieven, in de regeringsverklaring duidelijk lezen dat deze regering de intentie heeft om dit probleem heel duidelijk op te lossen. Uit de antwoorden die de ministers al hebben gegeven, blijkt ook dat er tot op vandaag diverse inspanningen zijn geleverd om het probleem op te lossen, maar de oplossing is er vandaag nog niet.

De ministers hebben al dadelijk gevraagd dat elke fractie hier duidelijk haar visie te kennen zou geven. Wel, ik wil dat voor CD&V doen. Voor CD&V staat heel duidelijk het kind en de ontwikkeling van het kind centraal. Waar dat kind woont of verblijft, in welke school dat

kind leert, staat minder centraal. Wat centraal staat, is dat elk kind maximale ontwikkelingskansen moet krijgen, en dat kinderen met bijzondere noden ook bijzondere aandacht verdienen. Daarom is het belangrijk om inderdaad goed in kaart te brengen over welke kinderen en jongeren het hier gaat. Welke ondersteuning hebben zij precies nodig? In welke omkadering moet worden voorzien?

Ik zou willen vragen dat niet enkel en alleen toe te spitsen op deze specifieke instelling die in de media is gekomen, maar het in zijn totaliteit te bekijken: welke evolutie is er geweest bij de doelgroep die in de internaten terechtkomt en welke specifieke noden zijn er qua omkadering? Dan gaat het niet alleen over die omkaderingsnoden, maar ook over de noden van de instellingen qua infrastructuur en capaciteit. Aan de hand van de ene instelling die in beeld is gebracht, blijkt immers dat die capaciteitsproblematiek niet mag worden onderschat.

Het is in dit debat al aan bod gekomen, maar ik wil het toch nog heel duidelijk stellen: de inspanningen die de Vlaamse overheid reeds heeft geleverd, zijn niet niets. Ondanks deze inspanningen is het probleem toch nog niet opgelost. De vraag die we dan kunnen stellen, is: hoe komt dat? Ik zou willen vragen dat de beide ministers de volgende dagen en weken in alle ernst voortwerken aan een oplossing voor dit complexe dossier, maar dat ze de andere partners die bij deze problematiek betrokken zijn, er ook van overtuigen om niet op de eerste plaats structuren en statuten centraal te stellen, maar er ook voor te kiezen het kind centraal te plaatsen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, minister, collega's, ik zal mijn inleiding overslaan omdat dit verhaal al heel vaak aan bod is gekomen. Ik ga me focussen op de essentie.

Dat het tekort aan comfort en het gebrek aan adequate zorg niet de beste situatie is voor kinderen, hoeft geen betoog. Veel van deze al erg kwetsbare kinderen die daar ondergebracht worden, kampen bovendien met een leerachterstand. Een verblijf in een opvangtehuis kan hun de nodige structuur bieden. En dat is nodig, als we deze kinderen opnieuw willen integreren in het onderwijs en in de maatschappij. We hebben ook vernomen dat het gaat over risicokinderen, kinderen die in de toekomst eventueel in de marginaliteit of criminaliteit terecht zouden kunnen komen. Als we hen willen opvoeden tot waardige en zelfredzame volwassenen, dan volstaan een dak, een bed en eten niet. Een intensieve begeleiding van deze kinderen en jongeren is noodzakelijk. Maar dat is uiteraard pas mogelijk als deze internaten voldoende omkaderd worden.

Minister, de dag na de opschudding konden we in de kranten de reacties lezen van beide bevoegde ministers, die zonder omwegen het probleem erkenden. Dat is een goede zaak, want het erkennen van het probleem is altijd de eerste stap naar een oplossing. Een oplossing die niet echt lang op zich kan laten wachten, zoals bleek uit de verschillende verhalen die naar boven kwamen. Zowel minister Smet als minister Vandeurzen gaf toe dat de omkadering beter kan. Ze willen beiden de situatie op korte termijn verbeteren. Dat moet. Het is heel belangrijk om nu de knoop door te hakken in het belang van diezelfde kinderen. Het is dan ook al een eerste stap dat beide ministers de intentie hebben om dit probleem samen aan te pakken. Mijns inziens is de oplossing redelijk eenvoudig en een kwestie van politieke wil.

Als N-VA-fractie vinden wij dat alle internaten binnen een medisch-pedagogisch instituut (mpi) van het GO! overgeheveld moeten worden naar Welzijn met de bijhorende budgetten. Dat is de eerste stap. Een mpi erkend en gesubsidieerd door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap dat in weekends en vakanties opvang organiseert en internaten van het GO! moeten die uitbreiding kunnen krijgen.

De N-VA-fractie vindt dat de bevoegde ministers op zeer, zeer korte termijn het nodige moeten doen om onmiddellijk ad-hocoplossingen te vinden, in afwachting van definitieve, structurele oplossingen. Alstublieft, doe dat in het belang van deze kinderen. Wacht geen maanden meer.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, vorige week heb ik op de televisie de reportage van de heer Michel over de jeugdgevangenissen in Kampala gezien. Kleine kinderen worden daar in de gortigste omstandigheden vastgehouden. Sommigen zijn slechts anderhalf jaar oud. Ze moeten daar in die omstandigheden verblijven tot ze 18 jaar oud zijn.

Toen ik die reportage zag, zei ik tot mezelf dat we hier toch in een geciviliseerd land leven. Onze Vlaamse verzorgingsstaat doet het goed. We hebben goedkope kinderopvang, een degelijk buitengewoon onderwijs en een bijzondere jeugdzorg. Ik prees me gelukkig dat mijn wieg en de wieg van mijn kinderen in Vlaanderen staan.

Toen ik het interpellatieverzoek van mevrouw Meuleman en het interview met de heer Roelant in Gazet van Antwerpen las, werd mijn idyllisch beeld van de Vlaamse verzorgingsstaat aan stukken geslagen. Indien we onze prioriteiten niet snel bijstellen, creëren we hier onze eigen jeugdgevangenissen in Kampala en onze eigen Roemeense weeshuizen.

In het interview stelt de heer Roelant, opvoeder, krasse zaken. Ik wil ze, voor diegenen die het artikel niet hebben gelezen, toch even vermelden. De kinderen worden gemiddeld met zestien verschillende opvoeders geconfronteerd. Dat is pedagogisch een ramp. Ten gevolge van het gebrek aan continuïteit in de begeleiding zijn die kinderen compleet kompasloos. Als het sanitair het begeeft, worden buiten wc-hokjes geplaatst. Aangezien er geen douche-installaties zijn, trekken de begeleiders met de kinderen naar de openbare zwembaden. In de leefruimtes is geen zonlicht. De kinderen slikken pillen, maar er is geen medische staf onder leiding van een arts om hen op te volgen. Het ergste is nog dat een belangrijke groep een tijdje na het verlaten van De Vloedlijn weer terugkomt om de eigen kroost af te geven. Het probleem zet zich blijkbaar voort. Het houdt zichzelf in stand.

Dit is een greep uit wat de heer Roelant tijdens het interview vermeldt. De heer Borny, directeur van het internaat en opvangcentrum De Vloedlijn heeft verklaard dat de situatie volgens hem niet problematisch kan worden genoemd. Dat staat ook in de krant. Indien de heer Roelant gelijk heeft, heeft de heer Borny ongelijk. De kwalen die ik net heb opgesomd, zijn immers wel degelijk problematisch. Dat zal iedereen erkennen. Indien de heer Roelant gelijk heeft, schiet de Vlaamse overheid zwaar te kort in haar plicht als een goede huisvader voor deze kinderen te zorgen.

We moeten ons tevens de vraag stellen of de Vlaamse overheid niet gerechtelijk kan worden aangesproken. Ik wil er immers op wijzen dat wij een VN-verdrag met betrekking tot de kinderrechten hebben ondertekend. Deze situatie lijkt me haaks te staan op elke in dat verdrag vooropgestelde elementaire notie.

Minister, ik verneem van u graag hoe erg de toestand is. Wanneer kan over deze situatie objectief rapport worden uitgebracht? Indien het werkelijk zo erg is als de heer Roelant beschrijft, moeten we ons zwaar op de borst kloppen. Indien het niet zo erg is, moet misschien iets aan de communicatie worden gedaan.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Mijnheer Bouckaert, aangezien ik al dacht dat die opmerking misschien zou komen, wilde ik iedereen uitnodigen op vrijdagavond – de avond waarop de kinderen worden gebracht – met mij mee te gaan.

Ik ben daar in 2009 al geweest. Ik ben geen type dat snel weent. Volgens sommigen ben ik zelfs een harde tante. Toen ik daar buiten kwam, ben ik in mijn auto gaan zitten om te bekomen. Ik heb naar huis gebeld en ik heb mijn man verteld dat wat ik toen had gezien, voor Vlaanderen ongelooflijk was.

De situatie is echt schrijnend. Iedereen die dit minimaliseert, moet mee gaan kijken. Er is nog niet sentimenteel over de toestand gedaan. Ik wil dat ook vermijden. Ik vind niet dat we hier een emotioneel debat moeten houden. We moeten een feitelijk debat houden. Hier kan echter veel over worden gezegd.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mevrouw Meuleman, ik ben geneigd u te geloven. Ik heb de woorden van de directeur gelezen. Ik vraag me af wie de zaken hier wil minimaliseren.

In elk geval, minister Smet heeft gezegd dat hij een rapport krijgt over die toestand. We zullen dat misschien verder bespreken in de commissie.

Ik geloof dat dit voorval toch een beetje een symptoom is van een dieperliggend probleem. De Vlaamse Regering besteedt miljarden en verliest haar prioriteiten uit het oog. We hebben de schoolgebouwen, de wachtlijsten, en nu de internaten. Ik heb de indruk dat de Vlaamse Regering faalt in het opzetten van rationele structuren. Dat is dikwijls niet gemakkelijk omdat er veel partners bij betrokken zijn. Er moet toch een lijn worden getrokken; er moet een ambitieus beleid worden gevoerd.

Waarom kunnen we de internaten niet in hun geheel onderbrengen bij Welzijn? Ik krijg in de commissie af en toe vragen over de internaten. Ik voel aan hoever die problematiek staat van de problematiek van het onderwijs. Ik vraag me dan af of het in een rationele structuur niet beter zou zijn dat de internaten volledig onder Welzijn vallen. De problematiek van internaten staat toch wel dichter bij die van de kinderopvang dan bij de strikte onderwijsproblematiek. We moeten dat debat durven te voeren. Het zou bijvoorbeeld niet slecht zijn dat er een ‘agentschap voor internaten’ wordt opgericht.

Rationeel beleid voeren we ook inzake de intercommunales. Er wordt gesnoeid in overbodige structuren. Er komt een zeer duidelijk beleid en duidelijke structuren.

Het GO! krijgt hier de zwartepiet toegespeeld. Dat is ten onrechte. We kunnen het daar verder nog over hebben. Hier moeten keuzes worden gemaakt. Mevrouw De Wachter zegt dat we een algemene acceptatieplicht moeten invoeren. Het is het een of het ander. Ofwel blijft het GO! in zijn rol van ‘opvangonderwijs’ en ‘opvanginstelling’ ten opzichte van andere instellingen die de kinderen niet – willen – opnemen, het blijft dan een soort reserve-instelling. Dat is de rol die het nu vaak vervult. Het neemt kinderen op die anderen vaak niet willen of toch wegduwen. Dan moet dat worden vertaald in meer middelen voor het GO!. Ofwel gaat men naar een algemene acceptatieplicht. Men moet daarin keuzes maken. Dat debat moet eens gevoerd worden. Ik ben trouwens geen voorstander van een acceptatieplicht, ik vind dat nogal een etatistische oplossing. Dat moet zich dan toch vertalen in meer middelen voor de enorme sociale dienstverlening door het GO!.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer Bouckaert, er groeit hier stilaan een consensus over alle banken heen om de internaten waar het vandaag over gaat, over te hevelen van Onderwijs naar Welzijn. Dat zal zeker en vast onze steun krijgen. Maar begrijp ik het goed dat u pleit voor de overheveling van alle internaten?

De heer Boudewijn Bouckaert: Ja, inderdaad.

Mevrouw Marijke Dillen: Dat vind ik toch wel heel eigenaardig. U gaat daarmee Welzijn zeer zeer zwaar belasten. Gewone internaten in het gewone schoolsysteem moeten toch bij Onderwijs blijven? Die horen toch niet thuis bij Welzijn?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Dit is een boeiend debat. We hebben soorten internaten. De internaten die niet gericht zijn op de noodopvang waar we het vandaag over hebben, maar internaten die gelieerd zijn aan scholen, hebben een meer pedagogisch aspect. Ook die internaten zijn geëvolueerd, vaak moet men al een afstand overbruggen. Dan is er nog studiebegeleiding en dergelijke. Daarom denk ik dat u een brug te ver gaat als u ook deze internaten wilt overhevelen naar Onderwijs.

Minister Jo Vandeurzen: Het is mij niet zo duidelijk, maar dat ligt misschien aan mijn gebrekkige voorkennis of gebrekkige kennis van de gevoeligheden. Ik kan als voorziening of internaat binnen een erkenningssector van het VAPH of van jongerenwelzijn als inrichtende macht perfect geïntegreerde linken hebben binnen het onderwijs. Er kunnen mensen zijn met

een bestuursverantwoordelijkheid, die relaties kunnen leggen. Men kan allerlei modellen verzinnen. Ik snap niet zo goed dat het zo'n verhaal is. Ofwel zit men in de wereld van onderwijs met alles erop en eraan, ofwel in welzijn. Het is, denk ik, iets subtieler dan dat. Men kan perfect welzijnsvoorziening zijn met goede linken en afstemming met scholen van het buitengewoon onderwijs. Ik zie de moeilijkheid of het argument niet. De mogelijkheden zijn er om een verstandige migratie te doen voor de sectoren waar er sprake is van hulpverlening en zorginhoud.

Ik snap het argument om dat niet te doen vanuit het institutionele dus niet zo goed.

Ten tweede is er de acceptatieplicht. Dat is een heel mooi voorbeeld. De leden van de commissie Welzijn weten dat het een belangrijk debat is in het kader van de bijzondere jeugdzorg, van de hervorming naar integrale jeugdhulp. In die discussie en in het decreet moet ook sprake zijn van de acceptatieplicht. Het zou heel logisch zijn dat we dit soort debat kunnen voeren en dat dan ook deze voorzieningen een plaats krijgen in dat debat, dat ze ook gepositioneerd worden binnen integrale jeugdhulp, binnen wat er aan het gebeuren is in het licht van één jeugdhulp. Ze vallen er nu volledig buiten. Onze gemeenschapsinstellingen hebben ook een acceptatieplicht. Het zou veel logischer zijn als we in een debat over integrale jeugdhulp waarin de plicht tot opname via allerlei mechanismen wordt verruimd naar een bredere sector, ook deze voorzieningen worden meegenomen. Het is nog een extra argument om te zeggen dat we op een bepaalde manier geleidelijk en binnen de budgettaire contraintes de migratie zullen moeten maken. Die migratie is historisch gezien niet onmogelijk of ondenkbaar – de heer De Meyer heeft op dit punt gelijk – want vele, zo niet de meeste, hebben die migratie al ondernomen.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer Bouckaert, ik kreeg graag wat verduidelijking. Het is misschien een 'slip of the tongue', maar in uw betoog zegt u op een gegeven moment dat we misschien een apart agentschap moeten maken voor de internaten. Meent u dat nu? Meer ambtenaren en een apart agentschap voor de internaten?

De heer Boudewijn Bouckaert: We zouden een agentschap kunnen maken met de bestaande ambtenaren; dit gaat over een eventuele herschikking.

Ik vind dat de denkpiste eens moet worden geopend. Wat doen we met de internaten? Internaten zijn vaak verbonden aan een school, maar er zijn scholen met internaten, maar er zijn ook internaten zonder school en scholen zonder internaten. De functie verschilt grondig van die van het onderwijs. De noden verschillen, de aanpak verschilt.

Wat is het verschil met kinderopvangcentra? Kinderopvang gaat ook niet alleen over zorgkinderen, maar ook over gewone kinderen die daar zitten na de schooluren, net zoals men in internaten de leerlingen heeft na de schooluren en gedurende de nacht. Ik wil maar zeggen dat er geen wezenlijk verschil is tussen de problematiek van de kinderopvang en die van de internaten. Voor hetzelfde geld kan men beslissen om die samen te nemen of om ze bij het onderwijs te plaatsen. Het debat moet eens gevoerd worden. Internaten zijn historisch gekoppeld aan scholen, maar moet dat per se zo blijven?

Waarom hebben we trouwens zoveel kinderopvang nodig? Dat hangt samen met onze schoolstructuren. In de namiddag hebben we een halve namiddag les, de scholen eindigen dikwijls om kwart voor vier of om half vier. Dat dateert nog uit de tijd van één werkende ouder: de moeder kon de kinderen opvangen met boterhammen en chocolademelk. De structuren in het onderwijs zijn op dat vlak niet veranderd. We kunnen eens nadenken of we de schooluren niet grondig moeten aanpassen en langere schooluren moeten inbouwen: een onthaaste school.

Ik denk dat ik niet de eerste ben die dit naar voren brengt. Het moet in samenhang gezien worden met de problematiek van de internaten. Ouders sturen dikwijls hun kinderen naar internaten wegens die verouderde structuur van de scholen, bijvoorbeeld de vroege-namiddagstructuur. Het is niet het moment om hier nu grote verklaringen over af te leggen,

maar ik meen dat het debat over de positie van de internaten in onze bestuurlijke structuur eens mag worden gevoerd.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, laat mij eerst nog eens herhalen dat ik noch minister Vandeurzen problemen hebben met het feit dat dit wordt aangekaart. Ik wil dat ook heel uitdrukkelijk tegen mevrouw Meuleman en andere parlementsleden zeggen. We erkennen allebei dat het de plicht van een zichzelf respecterend parlementslid is om, als een situatie volgens haar of hem niet door de beugel kan of als er iets schrijnends aan de hand is, dat aan te klagen. Daar heb ik dus zeker geen problemen mee, temeer omdat het over schrijnende situaties gaat.

Waar ik wel problemen mee heb, is dat er meteen een soort conflict van gemaakt wordt – een conflict dat er niet is. Daarnet werd mij gevraagd waarom ik toen niet onmiddellijk gezegd heb dat er geen conflict is tussen mij en collega Vandeurzen. Ik vond dat toen niet het moment om dat te doen. Ik wou eerst weten wat er aan de hand is. Dat lijkt mij ook verstandig, als wij op zondagavond vernemen dat er de volgende dag iets in de krant zal staan. Voor ik reageer op iets dat ik belangrijk vind, namelijk de situatie van die kinderen, wil ik weten waarover ik praat. Dat geldt ook voor minister Vandeurzen. Daarom wilden we eerst uitklaren wat er aan de hand was. Daarom hebben we op maandagmorgen niet meteen gezegd dat er geen conflict was tussen ons. Dat vond ik op dat moment niet het belangrijkste om te zeggen.

Ik hoop dat iedereen het nu duidelijk weet. Historisch zijn er inderdaad soms spanningen geweest tussen Onderwijs en Welzijn, maar wij hebben van bij het begin afgesproken dat we goed zouden samenwerken. Er zijn hier al een paar dossiers opgesomd waarin we dat ook doen. Maar natuurlijk hebben we ook nog dingen te doen.

De afgelopen twee, drie jaar heb ik in de commissie Onderwijs altijd duidelijk gezegd – trouwens met instemming van de commissie – dat de problematiek van de internaten heel ingewikkeld is. Die is verbonden met heel wat financieringsmechanismen. Er zijn in de hele Vlaamse administratie maar twee mensen die weten hoe het in elkaar zit. Het is ook niet zo evident om te verschuiven.

Wij wilden een grondige regeling uitwerken, niet alleen voor de buitengewone internaten, maar ook voor de gewone. Dat is meer dan infrastructuurproblemen. Dat betekent ook omkadering, werkingsmiddelen. Heel wat facetten komen daarbij aan bod.

Ik wil nog iets duidelijk zeggen, maar het is jammer dat mevrouw Brusseel er niet meer is.

De voorzitter: Ik heb mevrouw Brusseel laten halen in de Koffiekamer. Ze zegt dat het belangrijk is om eerst haar koffie uit te drinken en dan naar uw antwoord te komen luisteren.

Minister Pascal Smet: Dat zegt dan veel over de prioriteiten van mevrouw Brusseel.

Noch ik, noch minister Vandeurzen willen verantwoordelijkheid afschuiven. Wie mij kent, weet dat dat het laatste is wat ik wil doen. Alleen vind ik ook dat je in dit ingewikkelde dossier de feiten moet vertellen. Ik wil niemand beschuldigen, maar het is niet de minister van Onderwijs, en ook niet de minister van Welzijn, die de internaten beheert. Ik heb overigens ook de directeur gehoord, die het verhaal meteen heeft genuanceerd. Voor ons was dat een reden te meer om aan de top van het GO!, dat een autonome instelling is, duidelijk te vragen hoe het zit.

Ik wil eerlijkheidshalve ook duidelijk aangeven dat mevrouw Verdyck, maar ook andere mensen van het GO!, de afgelopen drie jaar duidelijk hebben aangegeven dat ze meer middelen nodig hebben voor de internaten en dat het een moeilijke situatie is. Het was echter voor mij noch voor minister Vandeurzen duidelijk dat er dermate schrijnende situaties zijn. Ik heb opnieuw laten nakijken of die opvoeder zich inderdaad tot ons heeft gericht. Ik wil het weten. Bij een eerste scan heeft men dat niet teruggevonden, maar wij krijgen heel veel mails en brieven binnen, en dus is men het nu opnieuw aan het bekijken.

Ik ben heel toegankelijk als minister, dat weten vele scholen ook. Dan vind ik het een beetje jammer dat men dat signaal niet gegeven heeft. Dat is het enige dat ik daarover heb willen zeggen. Ik wil daarmee zeker niemand beschuldigen of in een bepaalde hoek plaatsen.

We hebben heel duidelijk aan het GO! gevraagd om ons tegen maandag dat rapport te bezorgen. We zullen dat rapport analyseren en samen bekijken welke maatregelen er op korte termijn moeten worden genomen. We zullen verder onze werkzaamheden voorzetten om op lange termijn tot een verstandige oplossing te komen.

Voorzitter, ik denk dat dit debat heel nuttig was. Er zitten mensen die met Onderwijs en Welzijn begaan zijn en die langer dan ikzelf in het parlement zetelen. Ondertussen heb ik zelf ook al veel gestudeerd en uit de geschiedenis geleerd. Maar die mensen weten dat wat hier vandaag in dit parlement gebeurt belangrijk is. In 2001 heeft de Vlaamse Regering, gesteund door dit parlement, reeds beslist dat die internaten, noodinternaten en internaten voor buitengewoon onderwijs inbegrepen, in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid zouden moeten overgaan naar Welzijn. Men is er de afgelopen elf jaar – dat is wat wij bedoelen met onze voorgangers – niet in geslaagd een politieke consensus te vinden om dat ook daadwerkelijk te realiseren.

Ik heb vandaag met minister Vandeurzen kunnen vaststellen dat alle fracties in dit parlement zeggen dat die internaten voor buitengewoon onderwijs en die vier noodinternaten van het GO! thuishoren in Welzijn. Minister Vandeurzen en ik hebben het er samen nog over gehad: wij hebben dat heel duidelijk gehoord. Dat bevestigt de afspraak die wij maanden geleden al onder elkaar hebben gemaakt. We zullen vanaf nu dus ook verder in die richting werken. Voorzitter, dat is een belangrijk gegeven dat we kunnen vaststellen in dit debat. Ik hoop dan ook dat er geen achterhoedegevechten meer zullen plaatsvinden.

Dat neemt niet weg dat wij samen opnieuw moeten bekijken of we op korte termijn niet een aantal bijkomende inspanningen moeten doen op het vlak van infrastructuur. Wat is daar de regeling? De Vlaamse overheid – ik namens jullie – geeft elk jaar in de begroting een dotatie aan het GO!. In 2009, toen men de werkingsmiddelen heeft herzien, heeft men niet uitdrukkelijk geld begroot voor de internaten. Het GO! heeft dat niet gevraagd en ook de toenmalige regering – CD&V, Open Vld en sp.a – heeft dat niet zo vastgelegd. De consequentie was dus dat de werkingsmiddelen voor de internaten moesten komen van de algemene dotatie van het GO!. Dat is de pure logica. Dat betekent dat de verdeling van de middelen een beslissing is van het GO!. Dat betekent dus ook dat het geld dat wordt uitgetrokken voor de internaten, geld minder is dat naar het leerplichtonderwijs kan gaan. Dat is de logica der dingen.

Dat is de regeling die in 2009 is afgesproken. In dat kader zitten we. Ik hoop dat u begrijpt dat het voor een minister niet zo evident is om bijkomend geld vrij te maken wanneer er in 2009 – vrij recent dus – zo uitdrukkelijk een regeling wordt afgesproken, tenzij er een bijzondere noodzaak is. Mevrouw Meuleman, door uw aanklacht hebben wij nu gehoord dat er kennelijk een bijzondere nood is. Wij hebben nu gevraagd om dat heel snel uit te klaren. Maandag krijgen we dat rapport. We zullen dat dan samen analyseren en bekijken wat we al of niet in de begroting 2012 of eventueel 2013 moeten oplossen.

We moeten nu ook niet doen alsof er niets beslist is door het GO!. Ik heb het even opgevraagd: op het vlak van infrastructuur loopt er momenteel een dossier voor De Haan van 1,2 miljoen euro. In Lommel wordt er een nieuw internaat gebouwd dat Leopoldsburg moet ontlasten, van 5,9 miljoen euro. In Neder-Over-Heembeek loopt er een bouwdossier voor 5,5 miljoen euro. Als je dat optelt, kom je afgerond aan ongeveer 13 miljoen euro dat door het GO! wordt uitgetrokken om te investeren in de infrastructuur van de internaten. Die beslissingen zijn wel degelijk genomen. Er wordt dus wel degelijk geïnvesteerd.

Dat neemt niet weg dat we, wanneer er schrijnende toestanden worden vastgesteld, samen met het GO! dat daar autonoom voor verantwoordelijk is op grond van haar statuut, bekijken of er al dan niet bijkomende middelen moeten worden begroot. Dat is geen beschuldiging, gewoon een vaststelling.

Tot slot wil ik herhalen dat minister Vandeurzen en ikzelf verder goed zullen samenwerken. We hebben vanaf dag 1 in de commissie gezegd dat de regeling van de internaten voor het einde van de legislatuur zou zijn. Als de schrijnende toestanden bevestigd en geobjectiveerd worden, zullen we die met de regering aanpakken.

Nogmaals, de conclusie is duidelijk dat Onderwijs voor gewone internaten verantwoordelijk is en dat Welzijn in de toekomst verantwoordelijk moet zijn voor de buitengewone internaten, inbegrepen de noodinternaten. Dat is de duidelijke conclusie van dit debat. Dat zullen minister Vandeurzen en ikzelf ook in het beleid uitvoeren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, collega's, ik kan heel kort zijn. Ik kan me alleen maar aansluiten bij wat collega Smet heeft gezegd. Wij moeten geen debat voeren om elkaar te overtuigen van de uitdaging en de schrijnende situatie. We kunnen een heel debat voeren over het verleden en wat de oorzaken zijn geweest van het feit dat deze vier internaten niet de piste hebben gevolgd die andere blijkbaar wel hebben gevolgd om aan deze problematiek een antwoord te bieden. De vraag is: hoe gaan we van hieruit verder?

Ik onderschrijf ook zijn analyse. Ik heb goed begrepen dat volgens de verschillende fracties de piste van een transitie naar de welzijnssector onder ogen moet worden genomen. In alle duidelijkheid: ik ben daar persoonlijk vragende partij voor. Ik vind dat dit soort van specifieke internaten thuishoort in een debat over integrale jeugdhulp. Ik vind dat het Kwaliteitsdecreet van onze welzijnssector daarop van toepassing zou moeten zijn. Ik vind ook dat onze zorginspectie ter plaatse zou moeten kunnen afstappen. Ik vind dat zij ook een rol zouden moeten kunnen spelen in de ontwikkeling van multifunctionele centra, dingen die in de sector van personen met een handicap en in de sector van de jeugdzorg op dit moment aan de orde zijn. Het is dus heel belangrijk dat ze daarin een rol kunnen spelen en kunnen worden ingeschakeld in de hele beweging die bezig is.

Dat zal moeten gebeuren vanuit de financiële situatie zoals we die vandaag kennen, namelijk de begroting en de mogelijkheden die er zijn. Dat zal dus een transitieproces zijn. Dat zal geleidelijk zijn. Daarin onderschrijf ik ook helemaal de analyse van mijn collega. Dat betekent dat je iets kan proberen te organiseren op de korte termijn omdat je dat moet plaatsen in een plan dat over een langere periode wordt gesitueerd en waarin sociaal overleg en heel wat andere aspecten uiteraard ook aan bod zullen kunnen komen.

Dat betekent ook dat we vragende partij zijn voor een aantal voorzieningen die zich bijvoorbeeld ook inschakelen in heel het preventiebeleid als het gaat over grensoverschrijdend gedrag. Voor alle zaken die op dit moment in jeugdhulp aan de orde zijn, zijn wij absoluut vragende partij om in dialoog en in overleg te treden. Je kunt dat daarin langzaam integreren. Wij kunnen niet beloven dat je dat ten gronde fundamenteel in één oogwenk kunt oplossen. Nogmaals, het zal veel overleg vragen, respect voor sociale verworvenheden enzovoort. Dat zal gebeuren in een transitieproces. Als het debat heeft bijgebracht dat wat de lijn en het perspectief betreft er een soort consensus kan ontstaan, dan denk ik dat dat ons een draagvlak zal geven om dat gesprek te starten. *(Applaus bij de meerderheid)*

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, ministers, ik heb er niet veel meer aan toe te voegen. Ik heb vandaag de belofte gehoord dat de Vlaamse overheid wel degelijk en duidelijk haar verantwoordelijkheid zal nemen. Ik heb gehoord van u, minister Smet, dat u in de begroting van 2013 en zelfs al in die van 2012 de hoogste noden zou willen lenigen zoals ik heb gevraagd. Dat vind ik een hoopvol antwoord.

Ook op lange termijn blijft u vasthouden aan de datum van het einde van de legislatuur om het hele landschap te herbekijken en ervoor te zorgen dat er een duidelijke structuur op poten wordt gezet met duidelijke verantwoordelijkheden zodat dit zich niet meer kan herhalen. Als die twee beloftes worden waargemaakt, waarover ik uiteraard zal blijven waken, dan ben ik zeer tevreden met het resultaat van mijn interventie.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Het is heel goed dat het debat hier vanmiddag aan de orde is geweest. Ik ben ook wel tevreden met de uitkomst dat als er een noodzaak blijkt uit het rapport dat u zult krijgen, dat er nog kan worden bijgestuurd. Ik veronderstel dat we dat rapport in de commissie zullen bespreken.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, uit het antwoord van beide ministers is gebleken dat het een zeer nuttig debat is geweest. Ik ben blij dat waar er gedurende meer dan elf jaar geen politieke consensus over bestond, misschien niet dankzij maar wel mede dankzij de gebeurtenissen van deze week, de reportage en de klachten die aan het licht zijn gekomen, deze problematiek in een stroomversnelling is terechtgekomen.

Ik hoop nu alleen dat het geen elf jaar zal duren vooraleer dit in realiteit zal worden omgezet. Maak er alstublieft zeer vlug werk van. Waarvoor onze dank. Maar waarvoor vooral de dank van alle kinderen die vandaag in erbarmelijke situaties in die opvangtehuizen zitten.

Voorzitter, wij wensen een motie aan te kondigen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Moties

De voorzitter: Door mevrouw Dillen, door de dames Meuleman en Vanderpoorten en door de meerderheid werden tot besluit van dit actualiteitsdebat moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk om 16.10 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daar straks over uitspreken.

Het debat is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het versturen van de oproepingsbrieven voor de lokale verkiezingen en het bijhouden van taalregisters door het gemeentebestuur van de faciliteitengemeente Kraainem

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, ik weet dat het een beetje een afgezaagd verhaal wordt, maar we kunnen niet anders dan het zoveelste hoofdstuk in deze saga aansnijden. Een aantal faciliteitengemeenten of een aantal Franstalige gemeentebesturen willen mordicus de organisatie van de verkiezingen, meer bepaald het versturen van de oproepingsbrieven, in tegenstrijd met de taalwetgeving doen. De omzendbrief-Peeters is in feite maar een explicitatie van de taalwetgeving, en er is er maar één. Sint-Genesius-Rode heeft dat gedaan. U hebt trouwens die beslissing toen al vernietigd. Er is ook Wezembeek-Oppem. En nu komt blijkbaar Kraainem erbij, waar, als we de media mogen geloven, het schepencollege het initiatief heeft genomen om oproepingsbrieven te versturen in het Nederlands en in het Frans, volgens de taalrol van de inwoner. Zo heb ik het, meen ik, mogen lezen. Met andere woorden, het schepencollege van Kraainem zal aan Franstaligen een Franstalige oproepingsbrief sturen en aan Nederlandstaligen een Nederlandstalige oproepingsbrief. Zo heb ik het vernomen in de pers.

Als dit het geval is, minister, is dat niet alleen, voor de zoveelste keer, een schending van de omzendbrief-Peeters, maar dan betekent dit ook dat de gemeente gebruikmaakt van taalregisters. Blijkbaar worden inwoners geregistreerd volgens hun taalaanhorigheid. Wij zijn het er allebei over eens dat dit niet kan. De gemeente wordt niet geacht te weten welke taal de inwoners van de faciliteitengemeenten gebruiken.

Minister, deze problematiek is niet nieuw. Wanneer vindt u een middel om eindelijk een einde te maken aan het gebruik door die gemeenten van taalregisters, wat wettelijk verboden is? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Hauthem, ik heb net als u de verklaringen van mevrouw Caprasse in de pers gelezen. Die verklaringen verwonderen mij niet want ik heb geweigerd om mevrouw Caprasse te benoemen tot burgemeester omdat zij mij expliciet gezegd heeft dat zij zou weigeren om de taalwetgeving na te leven.

Anderzijds zijn het slechts verklaringen. Ik heb geen formele beslissing. Die is mij niet voorgelegd en is mij ook niet bekend. U weet dat ik om te vernietigen formele beslissingen moet hebben. Ik heb dat in het verleden gedaan, ik zal dat ook in de toekomst doen. Zodra mij een formele beslissing bekend is die in strijd is met de wetgeving, treed ik uiteraard op. In dit geval gaat het zowel om de taalwetgeving als om de wetgeving ter bescherming van de persoonlijke gegevens. Ik zal niet nalaten om dat te doen.

Ik heb aan de gouverneur gevraagd om alle feiten nauwkeurig bij te houden. Ik heb ook gevraagd om mij een rapport te bezorgen met opgave van de onregelmatigheden, van wie daarbij betrokken is, en om desgevallend advies te verlenen over de mogelijkheid om sancties te treffen en om procedures desbetreffend op te starten.

Uiteraard zullen alle elementen die ertoe doen en die belangrijk zijn in een benoemingsdossier dat mij zou worden voorgelegd, in dezen mee in overweging worden genomen.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het wordt op de duur een beetje een vaudeville. Men zal in sommige gemeenten drie oproepingsbrieven in de bus gekregen hebben. We weten dat dit niet bepaald een wettelijk document is. We weten ook wat de bedoeling is van die Franstalige gemeentebesturen, namelijk stokken in de wielen steken.

Wat u nu zegt, is nieuw. Eindelijk opent u nu de piste naar het niet alleen vernietigen van de beslissingen maar ook naar het openen van een tuchtdossier, iets waar we al zo lang op aandringen. Dat kan inderdaad na 2013, na de voordracht van de burgemeester en eventueel het aanduiden van een aantal schepenen, een aantal consequenties hebben. Maar dat u de mogelijkheid van een tuchtsanctie niet langer schuwt, daar kunnen we alleen maar blij mee zijn.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik sluit me aan bij de laatste opmerking van de heer Van Hauthem. Ik durf echter nadenken over nog een stapje verder, minister. Het gebruik van die taalregisters is niet nieuw. We klagen dat al jaren aan. De vraag is op welke manier men dat doet. Op een of andere manier moet men die taalcodes te pakken hebben gekregen. Waarschijnlijk heeft men die opgevraagd bij het Rijksregister. Dat lijkt me echter niet zo eenvoudig, zeker niet om ze achteraf te gebruiken om de taalwetgeving te overtreden. Kan men geen onderzoek instellen naar wie die taalcodes heeft opgevraagd en hoe die taalregisters worden bijgehouden? Wordt de privacywetgeving hier niet overtreden?

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Demesmaeker, de taalcode van iedereen die een identiteitskaart heeft, wordt bijgehouden in het Rijksregister, zij het gecodeerd. Dit is een zaak van het Rijksregister. Dat wordt wettelijk geregeld. Op het moment dat dit wordt omgezet in niet-gecodeerde taal en wordt gebruikt, kan dit niet. Het is in strijd in dit geval oproepingsbrieven te versturen in het Frans aan diegenen die in het Rijksregister de Franse taalcode hebben. Het is ook in strijd met de privacywetgeving. Ik heb daartoe net als mijn voorganger destijds initiatieven genomen. Ik heb de vorige en huidige minister van Binnenlandse Zaken daarover aangeschreven. Daar is geen enkele reactie op gekomen. U weet dat, ik heb dat bij vorige gelegenheden al gezegd in de commissie. Iets anders is of de

gouverneur zal te weten komen wie in de feiten de overtreding heeft begaan. Ik lees ook dat voor bepaalde zaken gemeenteraadsleden optreden. Onderzoek zal dat moeten uitwijzen. U weet ook dat er ten aanzien van gemeenteraadsleden geen tuchtsanctiemogelijkheid bestaat.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, als andere gemeentebesturen in Vlaanderen op een dergelijke manier de voogdijoverheid zouden uitdagen, niet één of twee keer maar verschillende keren, dan zou daartegen opgetreden worden. U kondigt dat nu aan. We houden u aan uw woord, niet alleen voor maar ook na de gemeenteraadsverkiezingen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de medewerking van de gemeenten aan de bouw van extra sociale woningen

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, u hebt een opmerkelijk bericht de wereld ingestuurd aan de vooravond van de gemeenteraadsverkiezingen. De helft van de Vlaamse gemeenten bouwt onvoldoende sociale woningen. De Vlaamse Regering heeft het plan om er 74.000 extra te bouwen.

Ik stel deze vraag niet toevallig. In elk kiesprogramma van om het even welke partij heeft men vandaag de mond vol over betaalbaar wonen, het activeren van wonen enzovoort. De helft van de gemeenten blijkt echter niet in orde te zijn en volgt de plannen dus niet. De Vlaamse Regering heeft nog meer ambities, plannen waar mijn fractie niet achter stond.

Minister, ik geef twee voorbeelden uit Vlaams-Brabant. Het eerste voorbeeld is Affligem. De burgemeester van Samson die nu ook burgemeester is voor CD&V, zegt dat dit idiote criteria zijn. Hij haalt maar 3 van de 100 huurwoningen en 0 op de 44 koopwoningen.

Mijn eigen gemeente, toevallig een gemeente met volstrekte CD&V-meerderheid, heeft nul sociale woningen. Mijn eigen gemeente is één van de laatste drie gemeenten in Vlaanderen die geen enkele sociale woning heeft. Minister, als we erin slagen een sociale woning te bouwen tegen 2012, dan moeten we er 50 bouwen tegen 2020. Om aan het sociaal objectief te voldoen, betekent dit één sociale woning per maand. Dan lees ik dat gemeenten die niet voldoen aan het objectief gesanctioneerd zullen worden. Dan vraag ik u: welke sancties? Hoe gaat u dit aanpakken?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Dit klopt inderdaad: de helft van de gemeenten heeft onvoldoende vooruitgang geboekt.

We moeten in drie stappen werken. We zullen alle gemeentebesturen in januari aanschrijven met de duidelijke vraag ons hun actieplan te bezorgen. Als die woningen er binnen tien jaar moeten staan, is het aan de volgende bestuursploegen om er werk van te maken. Daar zullen misschien ook nieuwe meerderheden worden gevormd. Als uit het actieplan blijkt dat er een duidelijke wil aanwezig is, dan zien we bij de volgende meting in 2014 of er veel meer vergunningen zijn afgeleverd.

Maar als de burgemeester dit een idiote regel vindt, en geen sociale woningen op zijn grondgebied wil, zoals in het voorbeeld dat u aanhaalt, dan verwijs ik naar artikel 22bis van het decreet dat heel duidelijk stelt dat de Vlaamse Regering in dat geval zelf een samenwerkingsovereenkomst sluit met een huisvestingsmaatschappij die de opdracht geeft om op het grondgebied van die gemeente te gaan bouwen.

Als het gemeentebestuur tegenwerkt, en geen bouwvergunning aflevert, dan komen er financiële sancties. Ik denk aan twee sancties. De eerste sanctie zijn de subsidies die wijzelf verstrekken vanuit de beleidscel Wonen voor lokaal woonbeleid. De andere sanctie is via het Gemeentefonds. Deze optie onderzoek ik samen met collega Bourgeois.

De heer Peter Reekmans: Er is toch wel degelijk een probleem. U kunt wel zeggen dat u dit vanuit Vlaanderen doet en straft via het Gemeentefonds. Ik heb vanochtend niet alle gemeenten na kunnen kijken, maar ik kijk gewoon naar mijn eigen provincie Vlaams-Brabant, mijn eigen gemeente, en nog een andere gemeente in Halle-Vilvoorde waar een burgemeester van een meerderheidspartij uit de Vlaamse Regering effectief durft te zeggen dat het idiote criteria zijn, dat hij er niet van wakker ligt, en die criteria zelfs gaat aanvechten. Minister, wat doet u dan ?

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Ik heb het overzicht gelezen: “Liberale schepen van Wonen in Brugge, 600 procent meer woningen, goed werk geleverd.”

De wachtlijsten worden echter steeds langer. Meer bijbouwen is geen optie, open ruimte in Vlaanderen wordt steeds schaarser. Minister, het is dan opvallend dat u met sancties dreigt. Ik zie niet in hoe u die sancties kunt waarmaken. Als lokale overheid hebben wij weinig impact op lokale bouwmaatschappijen. Zo is er de laatste twee jaar in Brugge geen enkel project ingediend. Gaat u dan de stad of de bouwmaatschappij sanctioneren?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik sluit mij aan bij de terechte vraag van mevrouw Van Volcem. Ik ga er nog een vraag aan toevoegen. Ik denk dat het verstandig is om op het moment dat wonen een thema is in lokale verkiezingen, een eerste evaluatie te maken van dit Grond- en Pandendecreet.

Wat ik niet gelezen heb, is het andere stuk van dit decreet. De steden en gemeenten die het sociaal objectief al bereikt hebben, kunnen een woonbeleidsconvenant afsluiten met de Vlaamse Regering om nog eens een kleine 5000 sociale woningen te verdelen. Dit zijn gemeenten die meer willen doen dan nodig is. Antwerpen en ook Gent hebben een aanvraag ingediend voor een woonbeleidsconvenant. Dit convenant zou dit jaar nog afgesloten moeten zijn. Is dat al afgesloten? Zo niet, waarom is dit nog niet in orde?

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Minister, welke redenen liggen aan de basis voor het niet behalen van de doelstellingen? We weten dat dit zo is, dat er nog altijd lange doorlooptijden zijn voor men kan starten met het bouwen van de sociale woningen. Ook hierover kan er bij de tussentijdse screening een opmerking worden gemaakt omdat alle plannen nog niet definitief goedgekeurd kunnen zijn in de doorlooptijd van september 2009 tot nu.

Minister Freya Van den Bossche: Ik begin met die laatste vraag. Ik kan twee redenen aangeven. Het financieringssysteem voor huisvestingsmaatschappijen was niet altijd zeer lonend voor de meest actieve. Het financieringssysteem is aangepast in ontwerp, en het zal ervoor zorgen dat het veel lonender is. Er is ook een Rollend Grondfonds, zeker in Vlaams-Brabant waar grond vaak duur is – dat is Vlabinvest-gebied. Daar kopen we zeer veel gronden aan om te laten bebouwen.

U hebt gelijk, er kunnen redenen zijn waarom iets trager gaat. Misschien zien we nog niet alles in de cijfers, maar net daarom staan er twee kolommen. Kolom een is het aantal opgeleverde woningen, kolom twee is het aantal afgeleverde bouwvergunningen. Daar kunnen we toch veel uit afleiden.

Daarnaast hebben we ook aan gemeenten de mogelijkheid gegeven om ons via een motiveringsnota aan te tonen dat ze wel degelijk inzetten op sociaal wonen en op een echt

lokaal woonbeleid dat daartoe strekt. Een aantal gemeenten zijn erin geslaagd ons via die nota aan te tonen dat ze wel degelijk inspanningen doen, ook al blijkt dat niet uit die tabellen. Zo komen we tot de helft die dat niet kan verantwoorden. 29 gemeenten hebben zelfs niet de moeite gedaan om zo'n nota op te stellen, wat toch bedroevend is.

Mevrouw Vogels, het klopt dat steden en gemeenten meer kunnen doen. Ik zal voor u een stand van zaken opvragen van convenants. Sommige steden die dat van plan zijn, maken daar ook al werk van. Ik ken de exacte stand van zaken niet, maar ik beloof u die vandaag nog te bezorgen.

Inzake de sancties is de eerste stap simpelweg dat Vlaanderen zelf die gronden gaat bebouwen in samenwerking met een huisvestingsmaatschappij. De sanctie is voor mij natuurlijk secundair; ik wil vooral dat die woningen er komen. Maar als de gemeente dat tegenwerkt, dan komen er inderdaad sancties. Hoe kan ik die hardmaken? Ik heb het decreet aan mijn kant, en gelukkig staat het recht aan mijn kant. De redelijkheid is in het decreet zelf vervat, en de mogelijkheid tot sanctie dus ook. Heel concreet gaat het om artikel 22bis. Daar zit dat allemaal in vervat.

Stel dat u in uw gemeenten moeilijkheden zou hebben om met een bepaalde huisvestingsmaatschappij verder te werken, dan kunt u als gemeente een huisvestingsmaatschappij aanschrijven van buiten uw eigen grondgebied. U mag een andere performante huisvestingsmaatschappij uitnodigen om bij u te kunnen bouwen. Dat mag.

Daarnaast maken we werk van doorlichtingen van de huisvestingsmaatschappijen. Waar er slecht wordt gefunctioneerd, kunt u dat altijd doorgeven. We lichten dat door. Naast die doorlichtingen zijn er visitatiecommissies van start gegaan om na te gaan hoe goed die huisvestingsmaatschappijen scoren op het vlak van klantvriendelijkheid en of dat eventueel beter moet.

De heer Peter Reekmans: Minister, allemaal goed en wel, maar u zit met een probleem. Het probleem zit in uw eigen Vlaamse Regering. Van de 29 nota's waarover u het hebt, gaat het vooral over kleine landelijke gemeentebesturen. Welke partijen hebben het daar vooral voor het zeggen? Bij twee derde gaat het altijd over dezelfde partij, namelijk CD&V. Het probleem is niet dat uw fractie een verhaal mist, het probleem is dat uw verhaal totaal verschillend is op de verschillende niveaus. Het zijn CD&V-burgemeesters die zeggen dat de criteria idioot zijn en dat ze die gaan aanvechten. Men kan hier niet in het Vlaams Parlement mee met de Vlaamse Regering een beleid uitstippelen als je als fractie of partij je lokale basis niet achter je krijgt.

Weet je wat ik volksverlakkerij vind? Dat je dan in verkiezingstijd zegt: iedereen inbegrepen, actief wonen inbegrepen. Ik zie het in mijn eigen gemeente. Mijn eigen schepencollege wist nog niet dat ze een nota moesten opstellen om het te motiveren. Dan ben je er niet mee bezig. Dan wordt het Vlaams beleid niet gesteund door de lokale basis, vooral niet van CD&V. *(Applaus bij LDD en Groen)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de massale vissterfte in de Schelde en het naleven van de intergewestelijke afspraken inzake watervervuiling

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, vorige week trad in de Schelde een behoorlijke vissterfte op. De eerste dode vissen werden gevonden ter hoogte van Kerkhove en Bossuit. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) gaat ervan uit dat de oorzaak over de taalgrens ligt, stroomopwaarts, in Wallonië. We hebben heel wat internationale en grensoverschrijdende

afspraken, zoals het verdrag van Charleville-Mézières en het verdrag van Gent. We hebben ook heel wat instrumenten, zoals de Internationale Commissie voor de Bescherming van de Schelde en het Waarschuwings- en Alarmsysteem voor het Stroomgebied van de Schelde (WASS) en het homogeen meetnet voor de Schelde. We hebben ook de River Information Services.

Dat bestaat allemaal en toch kwam de actie in Wallonië blijkbaar – ik wil niemand met de vinger wijzen – wat traag op gang. Minister, bent u in het licht van die gebeurtenissen van mening dat de procedures aangescherpt, verfijnd of bijgesteld moeten worden?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandaele, we hadden deze ochtend een vergadering met alle betrokken actoren. We hebben die samengeroepen om een evaluatie te maken van wat zich de voorbije weken heeft afgespeeld. We hebben alles op een rijtje gezet en gekeken welke acties zijn ondernomen. We stellen vast dat al wat was afgesproken in de alarmprocedure heel correct is nageleefd, door alle partijen.

Momenteel wordt nog gekeken wat de oorzaak is van de vissterfte in de Schelde. Alles wijst nu in de richting van een bedrijf in Wallonië. Dat bedrijf ligt eigenlijk op de grens tussen Wallonië en Vlaanderen. Het bedrijf heeft intussen ook toegegeven dat zij een onvoorziene lozing hadden. Eigenlijk is het dus wel normaal dat het in Wallonië niet is opgemerkt. Het is dan bij ons in Vlaanderen tot een incident gekomen. Toen het incident er was, is alles heel correct en normaal verlopen. Wat dat betreft, moet de procedure niet echt worden bijgestuurd.

Er heeft zich heel wat schade voorgedaan. Momenteel zijn we bezig om alle schade op te lijsten, zowel economisch, op het vlak van natuur en ook van ecologie. We zullen uiteraard de nodige juridische stappen ondernemen.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik geloof u dat de procedure correct is gevolgd. Stap 2 in het WASS is gezet. Er is informatie gevraagd vanuit Vlaanderen aan Wallonië. Maar dan is er het punt van de actie, de uitvoering. We hebben altijd met mensen te maken en er zijn ook omstandigheden. Alles kan altijd beter, maar ik waardeer dat u in dit dossier toch kort op de bal hebt gespeeld.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, u zult zich waarschijnlijk wel herinneren dat ik u zowel in de plenaire vergadering als in de commissie gevraagd heb uit te kijken naar een systeem voor permanente meting. U zei dat u dat zou testen, maar ik heb de indruk dat er nog niets van in huis is gekomen. Dergelijke problemen zouden we veel sneller kunnen detecteren met permanente meting. Ik had toen ook al aangeven dat u essentiële parameters zoals het pH-gehalte perfect kunt opnemen in een permanente meting. Dan zou u veel sneller kunnen reageren en niet pas als er duizenden vissen komen bovendrijven.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, het is in elk geval een goede zaak dat er overleg is geweest tussen Vlaanderen en Wallonië over dit dossier. Ik hoop dat de vervuiler inderdaad opgespoord is en dat er een gepaste straf zal volgen. Het visbestand in de Schelde is toch wel ernstig aangetast. Waar de knoop exact ligt, moet nog verder worden uitgeklaard, maar ik kan me niet van de indruk ontdoen dat zeer laat is ontdekt welk bedrijf aan de oorzaak ligt van deze vervuiling. Vermoedelijk is er toch een grote vertraging geweest in het contact tussen Vlaanderen en Wallonië, om uiteindelijk die vervuiling vast te stellen en de vervuiler op te sporen. Minister, ik doe een concrete oproep om tot een betere intergewestelijke afstemming te komen.

Minister Joke Schauvliege: Het incident heeft zich dus op 24 september voorgedaan. Diezelfde dag is er contact opgenomen met Wallonië, uiteraard na verdere metingen van de VMM. Wallonië is dan op 25 september in actie geschoten. Dat kan inderdaad misschien iets

sneller en performanter. Daarom heb ik gevraagd aan minister Henry en diens kabinet om deze ochtend bijeen te komen en te bekijken hoe een en ander sneller kan gebeuren. Het bedrijf in kwestie ligt op Waals grondgebied. Men is daar nu ook volop mee bezig. Ik hoop inderdaad dat daar ook een aantal bijkomende stappen worden gezet.

Wij zullen alleszins de schade verhalen op diegene die de schade heeft veroorzaakt. De schade is gigantisch, namelijk 8 à 10 ton dode vissen. Normaliter kan dit zich maar herstellen op vijf à tien jaar, zeker omdat de rivierprik daar in de Schelde voorkomt. Dat is een beschermde soort, die op de rode lijst staat. Het duurt heel lang voor die zich herstelt. We kunnen ook opnieuw vissen uitzetten. Dat alleen al zou 1,2 miljoen euro kosten, om op korte termijn dat visbestand opnieuw op peil te brengen. Dat kan dus inderdaad hoog oplopen. We zullen ter zake uiteraard de nodige stappen zetten.

Mijnheer Sabbe, we hebben die discussie inderdaad al gevoerd. U weet dat er een proefproject loopt. Net voorbij dat bedrijf is er echter een meetpunt. Mogelijke bijkomende meetpunten zouden dit probleem dus niet oplossen. Ik heb u dat al uitgelegd: het is onmogelijk om voor water een meetsysteem te hebben waarbij alarm wordt geslagen als er iets gebeurt, zoals dat gebeurt wat lucht betreft. Water is een chemisch proces, waarbij er tijd nodig is om een aantal parameters te onderzoeken. Er zijn dus meetpunten op dat traject, ook vlak voorbij de plaats waar dat incident zich heeft voorgedaan. Het is onmogelijk om dat in real time te kunnen vaststellen.

Nogmaals, de alarmprocedure heeft wel gewerkt. Die is meteen in werking getreden. Ik meen dat er op dat vlak niets is misgelopen. Mijnheer Vandaele, het klopt dat men op Waals grondgebied misschien iets sneller had kunnen bekijken waar het incident zich had voorgedaan. We hebben daar zelf ook een aantal meetpunten. We hebben zelfs een meetpunt op Waals grondgebied. Dat is me de voorbije dagen duidelijk geworden. Dat is uniek. We kunnen daar dus zelf metingen doen. Een en ander heeft ons geleerd dat zich heel lokaal een incident had voorgedaan. We zullen alleszins de schade dus ook wel verhalen.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik ben blij met uw antwoord. Ik ben eigenlijk ook blij met de grensoverschrijdende afspraken die we hebben, maar uiteraard moeten we voortdurend evalueren en proberen de ter beschikking zijnde instrumenten voortdurend te verfijnen. Dat is met alles zo. Dat geldt hier ook. Dat is dan niet zozeer om die calamiteiten te vermijden, want dat zullen we natuurlijk nooit kunnen, maar als ze zich voordoen, dan moeten we alleszins de gevolgen ervan kunnen beperken en ook de oorzaak kennen, en in dit geval ook de schuldige.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de activering van bruggepensioneerden

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, geachte leden, minister, gisteren konden we allemaal het artikel in Het Nieuwsblad lezen waarin uw coalitiepartner CD&V kritiek uit op uw activeringsbeleid met betrekking tot bruggepensioneerden. Ik herhaal letterlijk wat in de inleiding staat: “Coalitiepartner CD&V haalt hard uit naar Vlaams minister van Werk Philippe Muyters (…). ‘Zijn beleid om bruggepensioneerden opnieuw aan de slag te krijgen, faalt’, klinkt het. ‘Dat CD&V op federaal niveau dan het brugpensioen afschaft’, reageert Muyters boos.”

Minister, u weet dat wij federaal met betrekking tot het brugpensioen reeds heel wat belangrijke hervormingen hebben doorgevoerd – ik hoop alleszins dat u dat weet. Ik hoop dat

u ook weet dat men op federaal niveau thans niet meer spreekt van een brugpensioen, maar wel van een werkloosheidsuitkering met bedrijfstoelage. Op zich geeft die term al duidelijk aan dat het gaat over een veel strenger beleid, zowel voor de werkgevers als qua leeftijds- en anciënniteitsvoorwaarden voor de werknemers.

Wat mij dan stoort, is dat u de kritiek van uw coalitiepartner zonder meer countert door te stellen dat het niet uw schuld is en dat uw activeringsbeleid niet faalt, maar wel de Federale Regering. Het is de schuld van de federale overheid, want zij moet het brugpensioen zonder meer afschaffen, zegt u. Minister, in uw activeringsbeleid en in het activeringsbeleid van de 50-plussers in het bijzonder gaat u zelf telkens stapsgewijs te werk: eerst de 50-plussers, dan de 52-plussers, dan de 55-plussers.

Minister, uw activeringsbeleid voor de bruggepensioneerden faalt. Welke maatregelen gaat u concreet nemen om bij te sturen zodat de doorgevoerde federale hervormingen niet volledig worden ondermijnd?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Peeters, ik wil verwijzen naar het antwoord op de schriftelijke vraag van de heer Bothuyne waarin ik alle maatregelen voor bruggepensioneerden die de VDAB in Vlaanderen neemt, uitvoerig heb beschreven en besproken. Ik ga ze niet allemaal herhalen, enkel de essentie.

Voor alle duidelijkheid: het gaat over de activering van bruggepensioneerden, van vervroegde bruggepensioneerden. Voor de conventionele bruggepensioneerden zijn maatregelen genomen en er wordt niet gevraagd dat ze geactiveerd worden. Het is zeker niet zo dat gevraagd wordt dat alle bruggepensioneerden geactiveerd worden: het gaat hier over vervroegde bruggepensioneerden.

De heer Bothuyne zal u het antwoord met plezier overmaken. Er zijn 79 maatregelen. De belangrijkste is de premie 50+. De meeste vervroegde bruggepensioneerden hebben een outplacement gehad. Diegenen die met het outplacement geen werk hebben gevonden, krijgen een ‘warme’ overdracht naar de VDAB. De gegevens van het outplacementbureau worden als basis genomen voor het maatwerk van de VDAB. Is het maatwerk specifiek voor bruggepensioneerden? Neen, het is maatwerk zoals voor elke 50-plusser.

Het verbaast me dat u zegt dat het niet lukt. Voor de zeventiende maand op rij is er een verbetering van het werkloosheidcijfer voor 50-plussers – en voor de rest van de economie en de werklozen zijn de cijfers slechter – en ik denk dus dat we in de juiste richting gaan. De vraag is natuurlijk hoe het komt dat het lukt voor 50-plussers en niet voor de bruggepensioneerden. Ik zie maar één groot verschil, en dat is minder stimulans. Als je er niet voor zorgt dat de mensen de wil hebben om te werken of een stimulans hebben om te werken, dan kan men nog zoveel sollicitaties aanbieden, maar dan blijft het een verspilling van de tijd van de werkzoekende, van de werkgevers en van de VDAB.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister, uw antwoord lijkt me vreemd. U zegt dat u wel al het mogelijke hebt gedaan. U hebt 79 maatregelen genomen. Toch zegt u in het krantenartikel dat het logisch is dat de resultaten zeer beperkt zijn en dat de VDAB geen maatregelen gaat nemen, gezien het zeer geringe effect. Het staat letterlijk in het persbericht: “De inspanningen van de VDAB richting de bruggepensioneerden zijn beperkt en dat vind ik logisch.”

Slechts 9 procent van de bruggepensioneerden die begeleid zijn, vindt opnieuw werk. Het probleem is dat er enerzijds maar om de vijf jaar moet worden gesolliciteerd en dat er anderzijds voor de bruggepensioneerden geen enkele sanctie is als hij dat niet doet. Integendeel, in 2011 is er welgeteld één dossier doorgestuurd.

Minister, u hebt alle mogelijkheden en troeven, op voorwaarde dat de VDAB voldoende begeleiding doet. Als men dan niet wil overgaan tot een effectieve activering, dan kunt u het dossier nog altijd overdragen aan de RVA. Klaarblijkelijk gebeurt dat niet. Ik stel me dan de vraag hoe we ooit de werkzaamheidsgraad van 75 procent zullen behalen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, eerst en vooral vind ik dat we het de bruggepensioneerden niet kwalijk kunnen nemen dat ze gaan liggen in de hangmat die hen wordt aangeboden. Daar ligt de verantwoordelijkheid van de federale overheid. Dat lijkt me nog het vreemdst in het bericht dat gisteren is verspreid. Telkens als dit thema in de commissie aan bod komt, gaat CD&V er grotendeels mee akkoord dat de federale overheid nog een grote opdracht heeft. De uithaal van gisteren is in mijn ogen campagnepraat en prietpraat. In de commissie is CD&V het hier immers grotendeels mee eens.

Iedereen die af en toe eens met experts op het vlak van tewerkstelling en arbeidsmarktbeleid spreekt of vergadert, krijgt te horen dat er een stok en een wortel moet zijn. De wortel is het activeringsbeleid. Vlaanderen doet op dit vlak al zeer veel. Het gaat dan om de 79 instrumenten die in het antwoord op de schriftelijke vraag staan beschreven. We hebben ook een stok nodig en die ontbreekt momenteel volledig. De federale overheid heeft al stappen in de goede richting gezet, maar zit toch nog met een gigantisch grote opdracht.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, het is natuurlijk een heel bedroevend schouwspel te zien hoe de N-VA en Open Vld elkaar met betrekking tot de niet-doortastende aanpak van het tewerkstellingsbeleid de joker doorspelen. Zolang we niet naar een echt confederaal model gaan, zal dat natuurlijk blijven duren. Minister Muyters kan zich hier blijven verbergen achter wat Open Vld niet doet en Open Vld, die hier in de oppositie zit, kan de N-VA de joker doorspelen.

De essentie is dat minister Muyters niet doortastend genoeg is. Als lid van het Vlaams Parlement moet ik me wel tot de Vlaamse bevoegdheden beperken. Ik heb de minister er al vaak van op het spreekgestoelte op gewezen dat de activering van de oudere werklozen niet snel genoeg gaat. Er is nog altijd een nieuwe instroom. Het gaat nog steeds niet om de volledige groep. Hij gaat nog steeds mondjesmaat en zeer voorzichtig vooruit. We gaan zelfs niet stap voor stap. Dit is bijna een processie van Echternach. We gaan niet snel genoeg vooruit.

Het spijtige van de zaak is dat de economie ondertussen afkoelt. We hebben de voorbije jaren de boot van de goede conjunctuur gemist om voldoende mensen aan het werk te zetten.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, ik wil eerst zeggen dat ik het taalgebruik van de heer Diependaele betreur. We hameren al een aantal maanden en jaren op deze problematiek. We moeten volop inzetten op de activering van ouderen. De minister doet dit ook. Het bericht sloeg op een bepaald segment van de ouderen. Een bepaald gedeelte van de bruggepensioneerden moet volgens de federale regelgeving beschikbaar blijven voor de arbeidsmarkt. Op dat vlak schiet de Vlaamse overheid nog steeds te kort.

Die mensen krijgen jaarlijks gemiddeld 0,15 verwijzingen. Ze krijgen gemiddeld 0,15 vacatures doorgestuurd waarop ze moeten solliciteren. Op die manier kunnen we ons activeringsbeleid niet ten volle toepassen. Ik roep de minister op hier werk van te maken. We kunnen ook die groep effectief naar een job leiden. Dat is niet onmogelijk.

Ik vind de reactie op het krantenartikel jammer. Het is niet onmogelijk. De federale overheid heeft het kader gecreëerd. Deze mensen kunnen in hun nieuwe job hun bedrijfstoeslag behouden. Dat is een stimulans om opnieuw aan het werk te gaan. De minister beschikt over een aantal stimulansen en mogelijkheden om die mensen aan het werk te helpen. Hij moet ze gebruiken.

Minister Philippe Muyters: Ik wil eerst even op de woorden van de heer Sabbe reageren. We hebben sinds 2008 geen goede conjunctuur gezien. Toch stel ik vast dat het aantal werkloze 50-plussers al gedurende 17 maanden daalt. De afgelopen maanden is enkel de situatie van de arbeidsgehandicapten en van de 50-plussers verbeterd. Volgens mij begint het beleid dat we al gedurende heel de legislatuur voeren stilaan vruchten af te werpen.

Mijnheer Bothuyne, ik wil uw stelling over de mate waarin we al dan niet vacatures ter beschikking stellen toch wat nuanceren. Het is natuurlijk zo dat weinig naar vacatures wordt verwezen. De verwijzing naar vacatures is echter slechts een van de mogelijkheden om vacatures ter beschikking te stellen. Er zijn ook de Mail op Maat en de vacaturemeldingen. U weet tevens dat in 2006 een akkoord met de Vlaamse sociale partners is gesloten. In 'Samen op de bres voor 50+' staat uitdrukkelijk dat het element van de verwijzing van vacatures voor 50-plussers niet zou worden gebruikt. Dat is een van de redenen waarom is afgesproken naar 52 jaar, 55 jaar en nu 58 jaar te gaan en alle maatregelen te nemen die een effect hebben. Ik zou dat punt dus niet te veel naar voren brengen.

Het effect is er. Het geldt alleen niet voor de bruggepensioneerden. Indien ik naar het verschil tussen de vervroegde bruggepensioneerden en de andere werklozen kijk, zie ik een groot verschil. Die mensen hebben minder stimulans. Daar blijf ik bij. Dat is, zoals de heer Diependaele al heeft gesteld, geen verwijt aan die mensen.

Het is de wetgeving die ervoor zorgt dat die mensen vandaag minder dan de anderen worden aangemoedigd om in te gaan op sollicitaties, meldingen en Mail op Maat, terwijl de andere 50-plussers blijkbaar op die 79 instrumenten waaronder de 50-pluspremie wel ingaan. Mevrouw Peeters, de ingang is pas op 1 januari 2013. Ja, ik zal blijven activeren zoals we het voor alle 50-plussers doen. Het zou er nog aan mankeren.

De sanctie is en blijft heel beperkt. U zult dat ook zo zien, mijnheer Sabbe. Als een kandidaat niet gemotiveerd is omdat het alternatief gunstig genoeg is, gaat u hem dan aanwerven?

Mevrouw Lydia Peeters: Ik kan alleen maar vaststellen dat het weer een typisch N-VA-antwoord is: het is de schuld van iemand anders. Het is de schuld van de federale overheid. Het is de CD&V-fractie die hier uw laks beleid inzake de bruggepensioneerden aanklaagt. En u zegt zonder meer: het is geen stok achter de deur, het is de fout van de federale overheid terwijl die federale overheid met al haar hervormingen juist heel wat doet om de mensen aan het werk te krijgen. U kunt ook het nodige doen, dan moet u maatregelen nemen, moet u bijsturen. Wij hopen dat u dat zo snel mogelijk doet. *(Applaus van de heer Sas van Rouveroij)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot een cultureel samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en de Franse Gemeenschap

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister-president, collega's, ik las een bericht in La Libre Belgique. Het is interessant om een krant van de overkant te lezen en zo te weten te komen wat er in Vlaanderen gebeurt. In de krant van vorige week maandag stond dat de Vlaamse en de Franse Gemeenschap heel dicht bij een cultureel akkoord staan. Dat zou bijna een wonder zijn. Een goed wonder, denk ik. De culturele wereld van Vlaanderen is allang vragende partij om met de Franse Gemeenschap tot samenwerking te komen. Overigens sluiten we veel culturele akkoorden met heel veel landen en regio's uit de hele wereld. Dat ene pigment missen we echter nog. We kunnen veel met elkaar delen en veel van elkaar leren. We kunnen artistieke erfgoedervaringen uitwisselen. We zijn daar al dertig jaar aan bezig. Het zou een fantastische prestatie zijn als u een akkoord zou kunnen afsluiten.

In de Libre stond dat het akkoord heel dichtbij is en dat het zelfs klaar zou liggen. De ministers-presidenten zouden wachten met hun handtekening te zetten tot "le dossier de la fédéralisation du jardin botanique de Meise soit totalement réglé". Er zou alleen een handtekening komen als de Plantentuin van Meise volledig geregionaliseerd is. Die tuin komt

hier met de regelmaat van de klok terug, zoals de seizoenen, het gaat dan ook om planten, dat is van dezelfde orde. Ik vind de koppeling, minister-president, niet zo gelukkig. Ik wil u dat zeggen. Ik zeg niet dat het andere dossier niet belangrijk is. De koppeling van een cultureel akkoord aan een plantentuin vind ik wel heel bizar.

Staat u inderdaad zo dicht bij een cultureel akkoord? Als de Plantentuin van Meise in de weg staat, wat zijn dan de knelpunten?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, mijnheer Caron, wonderen worden in alle stilte voorbereid. *(Gelach)*

Als u dat nog niet wist, dan weet u het nu. Als er een wonder geschiedt, moeten we daar de nodige exposure aan geven, maar niet vroeger, want dan kan het wonder misschien plots niet meer geschieden.

Het klopt dat wij vooruitgang boeken op twee belangrijke dossiers die al een tijd meegaan, namelijk het culturele akkoord met de Franse Gemeenschap en de Plantentuin. De teksten zijn zo goed als afgerond. U weet ook dat Hegel zei: “Das Wahre ist das Ganze.” We moeten pas communiceren als alles rond is. Dat is ook hier het geval. Er zijn nog enkele vragen over de Plantentuin.

Voor de zomer hebben mijn collega Demotte, mijn collega Schauvliege en de collega die verantwoordelijk is voor Cultuur in de Franse Gemeenschap, mevrouw Lanaan, rond de tafel gezeten. Er werd afgesproken om zo snel mogelijk tot een finalisering te komen in beide dossiers. Daar werden ook afspraken over gemaakt.

Ik hoop dat ik nu nog even in stilte het wonder mag voorbereiden en dat ik er hier, in dit parlement over kan communiceren wanneer het wonder geschied is en werd goedgekeurd door de Waalse Regering en de Vlaamse Regering. Ik heb nu al begrepen dat u dan wild enthousiast zult reageren omdat het al zo veel tijd in beslag heeft genomen om tot dit akkoord te komen.

De heer Bart Caron: Minister-president, u weet dat wonderen niet tot dode mussen leiden, laat dat duidelijk zijn. Het moet een mooi akkoord worden indien er een wonder kan geschieden. Ik kijk er met heel erg veel belangstelling naar uit.

Een kenmerk van een politiek wonder is dat het niet alleen heel goed voorbereid wordt, maar dat u ook de exposure ervan heel goed voorbereidt. Ik ben dus benieuwd wanneer we de verrijzenis van het cultureel akkoord zullen kunnen meemaken. Is het voor binnenkort? En is er een koppeling – dat wil ik eigenlijk wel graag vernemen van u – tussen beide dossiers?

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Zowel in de commissie als hier in de plenaire zitting is deze aangelegenheid al herhaalde keren ter sprake gekomen. Ik begrijp van de minister-president dat het zaad gezaaid is, dat het zich nu in de serre bevindt en dat het weldra boven de grond zal uitkomen.

Ik wil vanuit de N-VA benadrukken dat wij voor honderd procent voorstander zijn van het sluiten van een cultureel akkoord met de Franse Gemeenschap, net zoals we met vele andere gemeenschappen en culturen in Europa en daarbuiten doen. Het is een volwassen manier om met elkaar om te gaan als buren. Het moet gebeuren op basis van gelijkheid en wederzijds respect. Voor ons is het ook belangrijk dat dit betekent dat er geen initiatieven worden genomen vanuit de Franse Gemeenschap die gericht zijn tot Franstaligen in de Vlaamse Rand rond Brussel of in de taalgrensgemeenten zoals Voeren en Ronse, met andere woorden dat de taalgrens en het territorialiteitsbeginsel duidelijk worden gerespecteerd.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, ik ben heel blij dat de minister-president zelf antwoordt op deze vraag, want hij lardeert zijn antwoord met de filosoof Hegel en dat is heel belangrijk, vooral wat dit betreft omdat het volgens Hegel de opperste taak is van de filosofie om uiteindelijk een ontologie te geven van haar tijd. Om te weten wat er precies gebeurt, moet de filosofie ook inzicht kunnen geven wanneer subject en object bij elkaar komen. Wat betekent dit concreet, minister-president? Dit betekent dat wij op gespannen voet leven met de Franse Gemeenschap. Dat is 'dasein', de ontologie van deze tijd.

Wij als filosofen kunnen maar één zaak besluiten en dat is precies de tweede reden waarom ik graag zou hebben dat u nu eens duidelijk antwoordt, want de minister van Cultuur doet dat niet. Wij hebben een heel grote angst dat bij het afsluiten van een cultureel akkoord met de Franse Gemeenschap – dus niet met Wallonië – die Franse Gemeenschap haar voeten zal blijven vegen aan het territorialiteitsprincipe. Om die reden kunnen wij culturele verdragen sluiten met om het even wie, maar niet met de Franse Gemeenschap, want dan moet er een clausule opgenomen worden.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, ik zit nu vijf jaar in het parlement en over het cultureel akkoord tussen de Franse en de Vlaamse Gemeenschap praten we al heel lang. Het komt altijd dichterbij, ik veronderstel dat het heel eminent zal zijn. We staan er helemaal achter, het zal met name in onze hoofdstad een cruciale rol spelen.

Ik wil even in het voetlicht plaatsen dat de Nederlandstalige en de Franstalige culturele akkoorden in Brussel vandaag het voorbeeld geven. Ik hoop dat hun samenwerking heel binnenkort een verlengstuk zal krijgen, ook op het institutionele vlak, want ik denk dat ze dit wel verdienen.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Brusseel, ik stel voor dat u nu wel luistert naar het antwoord van de minister-president.

Mevrouw Ann Brusseel: Ik heb over deze materie al een aantal schriftelijke vragen gesteld. We hebben hierover ook al een gedachtewisseling gehad met de minister van Cultuur. Ik ben blij dat de heer Caron nog eens op het belang van een akkoord wijst.

Minister-president, het antwoord op mijn laatste vraag was dat er inhoudelijke overeenstemming bereikt is over het voorontwerp van samenwerkingsakkoord. Ik begrijp dus niet waarom u nog op een wonder wacht, en als het zo wonderlijk mooi is, waarom het zo lang zou moeten duren. Wat zijn nu nog precies de vragen? Is het over de Plantentuin dat men struikelt?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister-president, het is heuglijk nieuws dat we zeer dicht bij een akkoord zitten. Er is immers al meer dan dertig jaar sprake van. Ik was in eerste instantie bang dat als de twee dossiers gekoppeld zouden worden, men het op de lange baan zou schuiven, maar ik hoop dat ik juist begrepen heb dat dat helemaal niet de bedoeling is en dat er vrij snel een akkoord zal komen en een oplossing voor de beide dossiers.

Ik wil hier ook een pleidooi houden om Brussel alstublieft niet te vergeten in dit akkoord. Maar ook daar ga ik ervan uit dat dat niet de bedoeling zal zijn.

Minister-president, wat is nu precies de timing? Wanneer hoopt u dit dossier af te ronden?

Minister-president Kris Peeters: Collega's, er zijn in beide dossiers geen politieke discussiepunten meer. Er moeten enkel nog wat technische zaken uitgeklaard worden en het moet nog goedgekeurd worden door de beide regeringen.

Wij hebben afgesproken dat dit niet lang meer op zich zal laten wachten. Ik wil het dan ook in alle stilte verder aanpakken, en zal hier niet de technische elementen overlopen. Ik ga ervan uit dat we die zo snel mogelijk uitgeklaard zullen zien. In het Vlinderakkoord bijvoorbeeld wordt er gesproken over het akkoord Demotte-Peeters wanneer het over de Plantentuin gaat. Wij hebben alle facetten bekeken met de twee ministers-presidenten en de ministers van Cultuur.

Het wonder is dus nabij, maar aangezien die dossiers, die wat mij betreft niet gekoppeld zijn, al zo lang meegaan, zijn we al blij dat men aankondigt dat het nu allemaal kan landen. Ik hoop dan ook binnenkort in die zin te kunnen communiceren. Ik heb ook van de heer Dehandschutter begrepen dat daarover in de Vlaamse Regering geen enkel probleem zal ontstaan en dat alle politieke knelpunten opgelost zijn.

Mijnheer Arckens, ik wil graag verder met u filosoferen over de ontologie enzovoort. Een andere filosoof die u kent, Heidegger, stelde dat je de angst van het Dasein moet overwinnen. Ik denk dat we daar in deze twee dossiers wel door geraken.

Mevrouw Brusseel, ik ben mij er zeer goed van bewust dat ik in dit dossier zeer zorgvuldig moet zijn als ik iets zeg. De vraag van de heer Caron noopt mij nu om er iets over te zeggen, maar ik zou dat liever pas doen als het helemaal rond is. Ik werk in alle stilte voort, samen met andere collega's, om dit zo snel mogelijk rond te krijgen. De geloofwaardigheid om er vooraf over te communiceren, is niet echt groot. Daar ben ik mij van bewust.

Voorzitter, collega's, er wordt in alle stilte voortgewerkt. Laat ons ervan uitgaan dat we binnenkort zullen kunnen melden dat alles goedgekeurd en rond is. Het zijn twee belangrijke dossiers die al een hele tijd meegaan. Laat ons ervan uitgaan dat deze Vlaamse Regering erin zal slagen om die tot een goed einde te brengen.

De heer Bart Caron: Minister-president, ik zal u daar graag voor feliciteren als u straks met dat wonder naar buiten komt. Ik wil overigens nog meegeven dat ik de bezorgdheid die de collega's uitten over Brussel, graag deel. Naar verluidt zou in de ontwerpteksten – althans volgens La Libre Belgique – de samenwerking tussen de overheden voor wat Brussel betreft, aandacht krijgen, net als de internationale samenwerking.

We zijn dus in blijde verwachting. Mocht u nog technische problemen ondervinden, minister-president: ik heb nog twee oude ontwerpteksten in mijn schuif liggen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de oprichting van Pig Trading Companies met het oog op een meer stabiele prijsvorming in de varkenssector

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister-president, collega's, indien u de landbouwsector volgt, weet u dat de varkenshouderij het de voorbije vijf jaar bijzonder moeilijk heeft gehad. Bovendien hebben de bedrijven die gespecialiseerd zijn in het kweken van biggen, het nog steeds moeilijk.

Collega's, de landbouwmarkt is een volatiele markt, zowel wat de prijzen in de sector als de grondstoffen betreft. Minister-president, meer dan terecht hebt u vorig jaar dan ook een Vlaams actieplan uitgewerkt voor de varkenshouderij, met een twintigtal speerpunten. Een van die speerpunten is risicobeheersing. In dat kader past de oprichting van de Pig Trading Companies, een zeventigtal Vlaamse varkenshouders die zich verenigen. Zij vertegenwoordigen 15 procent van de productie en hebben als doel orders te plaatsen op de termijn-

markt van de varkens. Minister-president, de eerste order is vorige week door u namens de vereniging geplaatst.

Die varkenshouders worden begeleid door het studiebureau DLV en werken samen met twee banken. Op die manier hopen ze te komen tot beheersing van de risico's die ze dagelijks nemen, niet tot speculatie.

Minister-president, wij waarderen dit initiatief van de telers en van u, maar vragen ons af op welke wijze er door dit initiatief een bijdrage kan worden geleverd voor de hele sector. Zal de sector daardoor inderdaad meer duurzaam kunnen worden voor een stabiele prijsvorming?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, mijnheer De Meyer, het is inderdaad zo dat we een actieplan varkenshouderij hebben gelanceerd. Een actieplan zonder acties is een hoopje papier. Het was en is dus nog steeds de bedoeling om dat actieplan om te zetten in acties. We hebben er al heel wat geformaliseerd. Het Varkensloket is daar een van. *(Opmerkingen van de heer Lieven Dehandschutter)*

Niets in dit leven is mij vreemd, mijnheer Dehandschutter. U kunt dat Varkensloket ook zelf consulteren op het internet, wat u blijkbaar nog niet gedaan hebt. Het is in ieder geval niet onbelangrijk voor de sector.

Een van de elementen in dat actieplan was ook om na te gaan in welke mate wij de schommelingen van de prijzen kunnen aanpakken door de termijnmarkt daar ook voor in te schakelen. Dat staat in het actieplan. Wij hebben ook voorlichtingen gegeven aan de landbouwers om duidelijk te maken wat die termijnmarkt kan en wat die niet kan, namelijk niet speculeren, maar wel het indekken van de risico's op die termijnmarkt.

Deze week is er dus een concreet initiatief genomen, namelijk de Pig Trading Companies. Een zeventigtal varkenshouders, goed voor 15 procent van de totale productie, hebben zich verzameld en hebben ook met een aantal andere actoren, banken, effectief acties opgestart, door ons ondersteund, om te komen tot het indekken van de risico's van de prijsschommelingen.

Die zeventig varkenshouders vormen een niet onbelangrijke groep, maar u hebt natuurlijk gelijk dat het niet de totale sector is.

Voorzitter, ik denk dat het goed is om dit nu een bepaalde periode te laten functioneren om dan te bekijken of dit kan worden uitgebreid. Dat is natuurlijk op vrijwillige basis, wij kunnen niemand verplichten om daarin mee te stappen. Ik denk dat vele landbouwers afwachten wat dit gaat geven om daar dan op een bepaald moment, wanneer het succesvol is, bij toe te treden.

De heer Jos De Meyer: Er zijn nog andere mensen die dit initiatief met veel belangstelling volgen. Ik denk dat zij, net als ik, vinden dat we dit initiatief alle kansen moeten geven. Tegelijkertijd moeten we nagaan wat de consequenties zijn voor de globale markt.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer De Meyer, ik heb bijzonder veel respect voor u, maar uw actuele vraag van vandaag was een prachtig een-tweetje.

Minister-president, ik denk ook dat het een goed initiatief kan zijn. U zegt terecht dat wij dit initiatief zullen moeten evalueren om eventueel tot een verdere uitbreiding te komen. U zegt zelf dat 15 procent van de varkenshouders toegetreden is tot dit initiatief. Mijn bekommernis is alleen maar in hoeverre dit initiatief geen tweedeling teweeg zal brengen tussen enerzijds de mensen die al in dit initiatief zijn gestapt en anderzijds de varkenshouders die hun goederen nog altijd op de conventionele manier verhandelen.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, minister-president, wij noemen dit een moedig initiatief van DLV. Van het woordje speculatie heb ik een beetje schrik. Als er gespeculeerd wordt op de termijnmarkt, is de vraag wie de mogelijke verliezen zal dekken.

Wat is de financiële inbreng van de Vlaamse Gemeenschap in die termijnmarkt? Is er op voorhand contact genomen met de aankopers, de slachthuizen, de banken, de warenhuizen en de veevoederbedrijven om te zien of ze daarin gaan meespelen? Als die markt wordt geopend en niemand wil daarop spelen, zou het wel eens een doodgeboren kind kunnen zijn.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: De vraag van de heer De Meyer was me niet helemaal duidelijk, eerlijk gezegd. We kunnen de initiatieven aanmoedigen die gericht zijn op het organiseren of groeperen van een subsector om zich te versterken op de markt zodat dat eventueel kan leiden tot een verbetering van de winstmarges en het tegengaan van de risico's. In die zin wil ik de vraag ondersteunen.

Minister-president, het is vooral afwachten in welke mate u dit initiatief verder gaat evalueren en eventueel zult uitbreiden naar de hele sector en nog andere sectoren in de landbouw die het moeilijk hebben.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister-president, het moet een goede aanvulling zijn op het ketenoverleg dat er in ieder geval ook bij hoort. Ik ben ook benieuwd wat het resultaat zal zijn. Het zal nog even wachten zijn op de evaluatie die er na verloop van tijd zal moeten komen.

Is de groep van 15 percent groot genoeg om echt al het verschil te maken? Kan dat echt werken?

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, dit is innovatief werk in een sector waar u dat niet direct zou verwachten, namelijk de varkenshouderij. Ik denk dat we op Europees niveau koploper zijn om dat effectief om te zetten. Ik ga ervan uit dat we kamerbreed innovatieve stappen kunnen toejuichen en ondersteunen.

Het gaat hier over een zeventigtal bedrijven, goed voor 15 procent van de Belgische productie en het is op vrijwillige basis. Dat moeten we op een bepaald moment evalueren om te kijken of er nog andere bedrijven zijn die er bij kunnen komen en dergelijke meer. Het is een initiatief dat volledig op vrijwillige basis is gestart. Met die zeventig bedrijven en 15 procent van de Belgische productie hebben we voldoende volume om dat alle kansen te geven.

Mijnheer Callens, ik heb uitdrukkelijk gezegd dat hier een reële productie onder staat en dat het niet gaat over een virtuele handel en speculatie. Het gaat effectief over die producten en het zich indekken tegen die prijzen. Spijtig genoeg is er speculatie op grondstoffen, tarwe enzovoort op de wereldmarkt, maar dat is een andere discussie. Reële productie staat daar tegenover. Ik heb als bevoegd minister een financiële bijdrage van een kleine 20.000 euro geleverd om dit initiatief mogelijk te maken, voor de omkadering enzovoort.

Toen wij dat deze week voorstelden, hebben de banken zich daartoe geëngageerd, maar ook de slachthuizen en de Beroepsvereniging van de Mengvoederfabrikanten (BEMEFA) zijn hierbij betrokken. Een grote groep dus, met heel veel facetten van de keten, heeft hier mee de schouders onder gezet.

Mevrouw Robeyns, zij zullen zelf evalueren. Als dat niet effectief werkt, zal die groep daar zelf de conclusies uit trekken. Of we dat kunnen uitbreiden, zien we dan wel.

Mevrouw Eerlingen, u vraagt naar het ketenoverleg. Dit is één element van het actieplan Varkenshouderij. Nog andere acties zijn al concreet. Ik wil alleen maar zeggen dat dit actieplan effectief aanleiding heeft gegeven en nog zal geven tot actie in het voordeel van onze Vlaamse varkenshouderij, wat ook van een minister van Landbouw wordt verwacht.

De heer Jos De Meyer: Wij geven het initiatief alle kansen. Wij gaan uiteraard evalueren als het nodig is. Ik ben toch een beetje verrast door de houding van onze collega van Open Vld, die nogal sceptisch staat tegenover deze duidelijk vernieuwde aanpak. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jean-Jacques De Gucht, Kris Van Dijck, Carl Decaluwe, Peter Gysbrechts en Jurgen Verstrepen, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck en de heer Paul Delva betreffende het opnemen van een duidelijk engagement door de Vlaamse Regering inzake het behoud van het cultureel erfgoed en het natuurerfgoed buiten Vlaanderen (wat de heer Carl Decaluwe betreft overgenomen door de heer Veli Yüksel op 2 juli 2012)
– 1262 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Jean-Jacques De Gucht, Kris Van Dijck, Veli Yüksel, Peter Gysbrechts en Jurgen Verstrepen, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck en de heer Paul Delva betreffende het opnemen van een duidelijk engagement door de Vlaamse Regering inzake het behoud van het cultureel erfgoed en het natuurerfgoed buiten Vlaanderen.

De bespreking is geopend.

De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, waarde collega's, ik neem aan dat dit voorstel van resolutie er gekomen is naar aanleiding van de reis naar India, waar ik niet bij was. In ieder geval, het voorliggende voorstel van resolutie is ambitieus en lovenswaardig, het draagt bij tot de culturele uitstraling van Vlaanderen. Ook het aspect van expertise uitwisselen en van zo te komen tot een wederzijdse verrijking verdient bijzondere aandacht.

Ik wil toch wel waarschuwen voor één zaak: men moet niet te veel hooi op de vork nemen. Men zal anders blijven steken in onrealistische intentieverklaringen.

De teneur van het voorstel van resolutie van de heer De Gucht en anderen is waardevol. Het is wellicht wenselijk om te proberen gerichte en concrete zaken op touw te zetten. Men kan denken aan bevoorrechte partnerschappen met projecten in landen en regio's waarmee Vlaanderen cultuurhistorische banden heeft.

Ik denk, bijvoorbeeld, aan de bibliotheek van de hertogen van Bourgondië in Parijs. Daar hebben wij een zeer sterke band mee. Dat zijn zaken die op internationaal niveau kunnen worden afgesloten. Er kan expertise uitgewisseld worden. Ik denk ook aan de renaissance in Noord-Italië.

Dat hoeft allemaal geenszins de mogelijkheid uit te sluiten van ver verwijderde samenwerkingsverbanden. Daar kan specifiek naartoe worden gewerkt.

Het kan bijvoorbeeld niet de bedoeling zijn – daartoe ontbreken het maatschappelijk draagvlak en de geldelijke middelen – om een soort erfgoedontwikkelingssamenwerking in het leven te roepen. Dat zou ontstaan indien wij ons door verbijstering zouden laten overvallen wanneer wij bijvoorbeeld de stad Havana zien en zouden zeggen dat wij daar als Vlamingen iets aan willen doen. Dat kan echt niet gezien onze middelen.

Er zullen dus keuzes moeten worden gemaakt. Die situeren zich bij voorkeur op het nabije cultuurhistorische vlak, waar nog zeer veel kan en moet worden ontgonnen.

De Vlaamse erfgoedexpertise moet worden uitgedragen. Volgens ons zou het buitengewoon interessant zijn om in de buitenlandse expertise te kunnen delen. Aan te bevelen en mogelijk is waarschijnlijk dat een beperkt aantal verbanden en projecten in het buitenland zou worden geïdentificeerd, waarin een zekere diversiteit kan worden aangebracht en waarvoor Vlaanderen zich duurzaam zal engageren.

Op die manier kan een begin worden gemaakt van een internationaal erfgoedbeleid en kan er iets heel concreets tot stand komen. Ik denk dat dit voorstel van resolutie daartoe een heel goede aanzet is.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Steve D'Hulster, Jan Roegiers en Dirk de Kort en de dames Karin Brouwers, Lies Jans, Tine Eerlingen en Griet Smaers betreffende de bevordering van intelligente snelheidsassistentie voor een hogere verkeersveiligheid
– 1616 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Steve D'Hulster, Jan Roegiers en Dirk de Kort en de dames Karin Brouwers, Lies Jans, Tine Eerlingen en Griet Smaers betreffende de bevordering van intelligente snelheidsassistentie voor een hogere verkeersveiligheid.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Kindt, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Voorzitter, collega's, de heer D'Hulster lichtte het voorstel van resolutie toe. Investeren in nieuwe mobiliteit lijkt de indieners onontbeerlijk. Voertuigen en infrastructuur moeten slimmer worden. Er zijn al heel wat technologie- en communicatie-systemen beschikbaar onder de noemer intelligente transportsystemen. Intussen wordt ook een Europese richtlijn omgezet in Vlaamse regelgeving.

Een zeer belangrijke toepassing blijkt de intelligente snelheidsassistentie (ISA). Dat is een verzamelnaam voor intelligente systemen die de bestuurder een signaal geven wanneer die een bepaalde limiet overschrijdt. ISA kan een belangrijk instrument zijn in het kader van de verkeersveiligheid. Er wordt verwezen naar de cijfers die uitwijzen dat onaangepaste snelheid een rol speelt bij een op drie dodelijke ongevallen. De ongevallenstatistieken tonen voor de indieners onweerlegbaar aan dat nieuwe ingrepen noodzakelijk zijn. ISA zou wel eens de nieuwe verkeersgordel kunnen worden. Vlaanderen moet daarin het voortouw nemen. Ideaal zou een aanpassing op Europees niveau zijn van de regelgeving op de voertuigen.

Het doel van dit voorstel van resolutie is een impuls te geven aan de toekomstige implementatie van ISA-systemen. Ik geef een opsomming van de voornaamste verzoeken aan de Vlaamse Regering. In Vlaanderen moet een snelheidskaart worden uitgewerkt, moet een goed product worden ontwikkeld waarmee men naar de privéspelers kan stappen en moet een aantal proefprojecten en onderzoeken worden opgezet. Verder wil men dat de Europese context ter zake op de voet wordt gevolgd.

De heer D'Hulster verwijst ook naar de technologie waarin al werd geïnvesteerd zoals de verkeersbordendatabank. Er wordt aangedrongen om de volgende jaren nog stappen voorwaarts te zetten.

De heer de Kort ondertekende het voorstel van resolutie mee omdat in de beleidsnota al wordt aangegeven dat ontwikkelingen in de voertuigentechnologie die een rol kunnen spelen in de verbetering van de verkeersveiligheid, ook effectief moeten worden ingezet met dat doel. Het lijkt dan ook vanzelfsprekend dat de toepassingsmogelijkheden in samenwerking met de sector ten volle worden ontwikkeld zoals met de ISA-snelheidskaart en de kwetsbaarheidsgegevens inzake verkeersveiligheid.

De moderne communicatietechnologieën kunnen ook in het voertuig zelf worden gebruikt om de verkeersveiligheid te bevorderen. Initiatieven voor de werkelijke implementatie zijn volgens de heer de Kort nodig. Hij stuurt dan ook aan op het opzetten van een aantal concrete proefprojecten. Voor mevrouw Lies Jans is nul verkeersdoden het uiteindelijke doel. De technologie is daartoe een duidelijk hulpmiddel. Het voorstel van resolutie moet bijdragen tot vooruitgang en inspanningen op diverse domeinen. Mevrouw Jans stuurt erop aan dat wat in de beleidsnota vermeld staat, ook snel wordt uitgevoerd.

Het voorstel van resolutie werd unaniem aangenomen met acht stemmen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Dankzij het uitstekende verslag van mevrouw Kindt kan ik het relatief kort houden. Dat is goed, want dan kunnen we allemaal snel de drukke avondspits in. Ik wil nog een aantal zaken beklemtonen.

Vlaanderen scoort gewoon niet goed of zeer matig op het vlak van verkeersveiligheid. De ongevallenstatistieken vertonen al enkele jaren niet meer de daling die we het afgelopen decennium wel kenden. Ze neigen eerder naar een stagnatie en zelfs naar een lichte stijging. De effecten van de traditionele maatregelen lijken stilaan hun limiet te hebben bereikt.

Als we de doelstellingen willen bereiken die we onszelf als ambitieuze regio op het vlak van verkeersveiligheid hebben opgelegd, zullen we een tandje moeten bijsteken en op zoek moeten gaan naar nieuwe recepten. Een beter gebruik van die intelligente systemen is er daar zeker een van. Het invoeren van ISA-systemen kan de veiligheid op onze wegen aanzienlijk verhogen.

Wat is ISA eigenlijk? Er zijn eigenlijk drie grote categorieën.

Intelligent speed adaptation (ISA) heeft het open systeem, dat een signaal geeft als je een snelheidslimiet overschrijdt. Er is het gesloten systeem, dat de bestuurder verhindert om sneller te rijden dan is toegestaan. Dan zijn er nog halfopen systemen waarbij een tegenwerking op het gaspedaal ontstaat om zo mensen die niet bewust een snelheid overschrijden, een boete te besparen.

We zijn ervan overtuigd dat het invoeren van zulke systemen een nieuwe veiligheidsgordel zou kunnen zijn, een technologische ingreep die elk jaar ettelijke levens kan redden. Als we het aantal slachtoffers op onze wegen willen doen dalen, dan moeten we de snelheid uit het verkeer halen.

Bij een op drie dodelijke verkeersongevallen speelt onaangepaste snelheid de hoofdrol. Die onaangepaste snelheid zorgt er ook voor dat de letsels bij andere ongevallen vaak veel zwaarder zijn. Vorige week maakte het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV) bekend dat 94 procent van onze landgenoten het niet al te nauw neemt met de snelheidslimieten, zeker niet in de zone 30. ISA-systemen kunnen op dat vlak zeer preventief werken. Het is eigenlijk een systeem dat alles is wat een flitspaal niet is. Het voorkomt dat je boetes krijgt, en het zal zeker een hulpmiddel zijn voor mensen die niet moedwillig te snel rijden.

ISA is zeker geen sciencefiction. Er is heel wat onderzoek geweest naar die systemen, ook in Vlaanderen. De technologie gaat steeds vooruit, zowel op onze wegen als in de voertuigen zelf. Vlaanderen mag daar zeker niet achterblijven en we moeten, net als de landen die het goed doen op het vlak van verkeersveiligheid, zorgen dat we klaarstaan om ISA te

implementeren als de kans zich voordoet. Daarom hebben we dit voorstel van resolutie ingediend. Het is een nadrukkelijke vraag aan de Vlaamse overheid om werk te maken van ISA en om het geen sciencefiction te laten blijven.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, voor we overgaan tot de hoofdelijke stemming, schors ik de vergadering omdat de motie van de meerderheid tot besluit van het actualiteitsdebat laattijdig is binnengekomen. Die wordt nu gedrukt en uitgedeeld. Dan kan er worden gestemd.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.59 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.05 uur.*

Dames en heren, bent u het ermee eens dat ik afwijk van het reglement?

Artikel 71 wil ik even voorlezen: “Over een motie spreekt de plenaire vergadering zich bij stemming uit voor de sluiting van de plenaire vergadering na verloop van ten minste 10 minuten vanaf de verspreiding ervan.”

U hebt allemaal de motie van de meerderheid en u gaat dus akkoord dat ik afwijk van het reglement?

Is iedereen het daarmee eens? *(Instemming)*

Dan gaan we nu over tot de hoofdelijke stemmingen.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jean-Jacques De Gucht, Kris Van Dijck, Carl Decaluwe, Peter Gysbrechts en Jurgen Verstrepen, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck en de heer Paul Delva betreffende het opnemen van een duidelijk engagement door de Vlaamse Regering inzake het behoud van het cultureel erfgoed en het natuurerfgoed buiten Vlaanderen (wat de heer Carl Decaluwe betreft overgenomen door de heer Veli Yüksel op 2 juli 2012)
– 1262 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Ik wijs de vergadering erop dat de commissie bij wijze van technische correctie in punt 5° van het beschikkende gedeelte het jaartal 2012 heeft gewijzigd in 2013.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
101 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Steve D'Hulster, Jan Roegiers en Dirk de Kort en de dames Karin Brouwers, Lies Jans, Tine Eerlingen en Griet Smaers betreffende de bevordering van intelligente snelheidsassistentie voor een hogere verkeersveiligheid
– 1616 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Wim Wienen, Chris Janssens, Wim Van Dijck en Joris Van Hauthem tot besluit van het op 3 oktober 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de onderfinanciering van de internaten voor buitengewoon onderwijs en de opvangcentra in het Gemeenschapsonderwijs (GO!)
– 1738 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
15 leden hebben ja geantwoord;
64 leden hebben neen geantwoord;
24 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de dames Elisabeth Meuleman, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels en Irina De Knop tot besluit van het op 3 oktober 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de onderfinanciering van de internaten voor buitengewoon onderwijs en de opvangcentra in het Gemeenschapsonderwijs (GO!)
– 1739 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
39 leden hebben ja geantwoord;

63 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb mij onthouden, niet omdat ik het oneens zou zijn met onze eigen motie, maar wel omdat ik een stemafspraak heb met de heer Van Malderen, die papa geworden is. *(Applaus)*

De voorzitter: De heer Van Malderen is papa geworden van een dochter die luistert naar de mooie naam Roos.

■

MOTIE van de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Helga Stevens, Else De Wachter en Danielle Godderis-T'Jonck, de heer Jos De Meyer en mevrouw Katrien Schryvers tot besluit van het op 3 oktober 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de onderfinanciering van de internaten voor buitengewoon onderwijs en de opvangcentra in het Gemeenschapsonderwijs (GO!)
– 1740 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
67 leden hebben ja geantwoord;
36 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 10 oktober 2012 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.09 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Marnic De Meulemeester, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Ludo Sannen: ambtsverplichtingen;

Cindy Franssen, Bart Van Malderen, Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen;

Liesbeth Homans, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Erik Tack, Marleen Van den Eynde: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Jan Penris, Ulla Werbrouck

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart

Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Pieter Huybrechts, Katleen Martens, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Joris Van Hauthem, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren,

Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteeuw, Wim Wienen, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Mieke Vogels

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■